

סופשבוע

כ"ו באייר, חש"ח 13.5.1988

עני מלך ארקיע

ד"ר ישראל בעזה

מנחם טייס
בשט גלגלים

מיכל הנכדה של
ספיר זמרת שוליים

בבנק הבינלאומי הראשון מקבלים אותך גם בשעות יוצאות מהכלל

טוב יותר של זמן ועסקים
בן מיישם בבנק הבינלאומי הראשון
את תחבולי תרומות החודש
האחרון כי מה שמשתלם ללקוח
משולם בסופו של דבר לבנק
תפסת זמנך וזמנך הפקדית וזמנך
ופתרונות מקוריים היא שובלאח
לעם הבנקאות הישראלית וזו
שעות פתוחות מיוחדות, אלא גם
חודשים חשבים כמו הקדש
המשפחה חזון העמלית בחשבון
העסקי מס ש181 הסגור
משמעותית בזמנך החסכון
והפקדונות ושפותים ברמת
השירות והטכנולוגיה

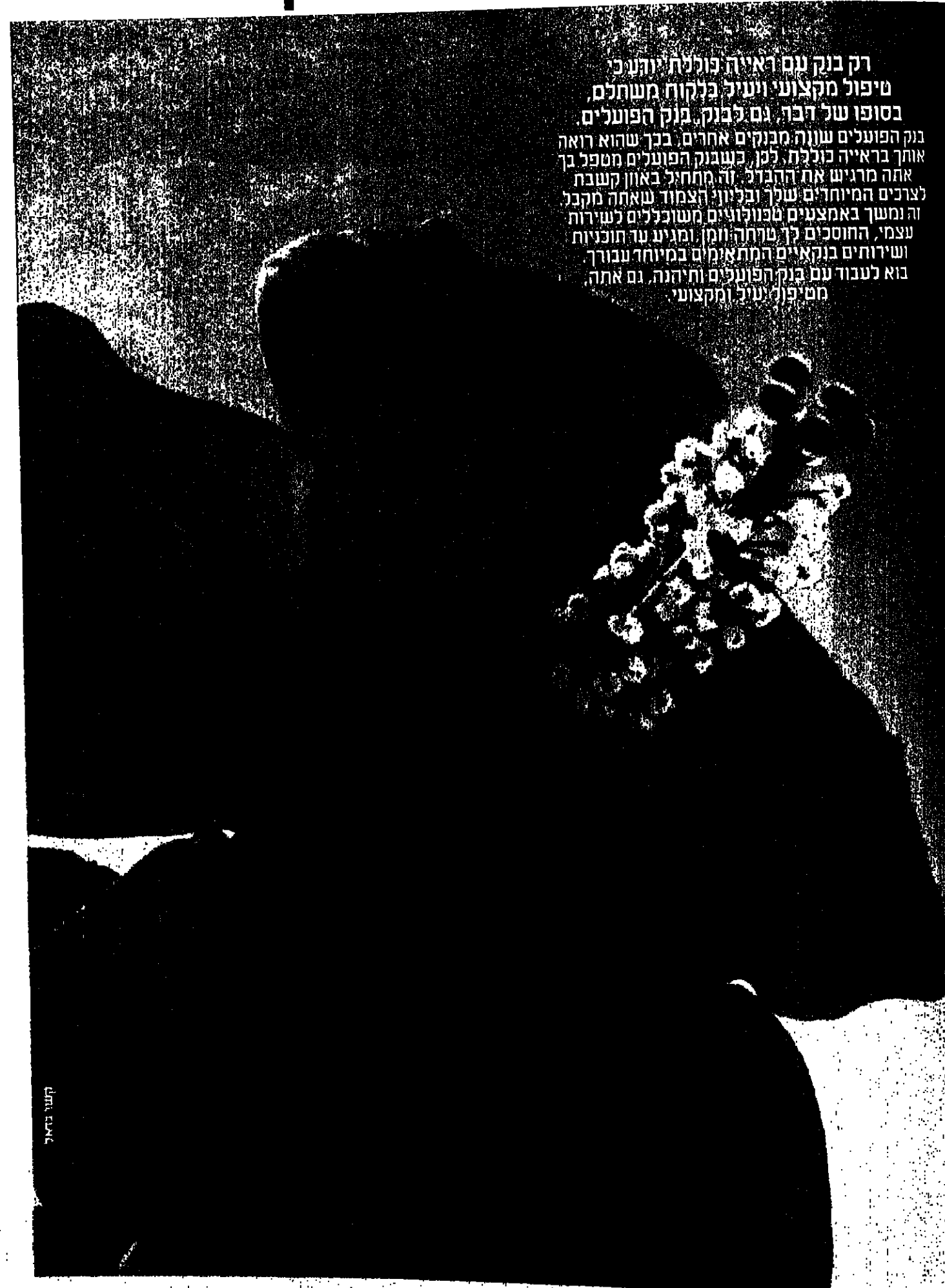
בשעה ששאר הבנקים
סגורים הבנק הבינלאומי
פותח עבורך
הבנק הבינלאומי הראשון מאפשר
לך לנהל את עסקיך ביתר גמישות
בשעות מספות הסחות לך לך
הבנק פתוח כל יום עד שעות
בצהריים ובנוסף ביתר שני ורביעי
בשני כל הבנקים סגורים אחרת
הבינלאומי עובד בשבועי גם מ'
עד לבוקר
אם תחשוב לזמן על חסכון הקהל לך
תשוב מיד כי שעות פתוחות אלו
מעמידות בפניך אפשרויות לניהול

הבנק הבינלאומי הראשון יוצא מהכלל

הבנק הבינלאומי

מינעו מטפל בך

רק בנק עם ראייה כוללת יודע כי טיפול מקצועי ויעיל בלקוח משהלם בסופו של דבר גם לבנק, מנק הפועלים בנק הפועלים עונה מבקשים אחרים, בכך שהוא רואה אחר בראייה כוללת, לכן, כשגנק הפועלים מטפל בך אתה מרגיש את ההבדל. זה מחחיל באוויר קשבת לצרכים המיוחדים שלך וכלייה הצמוד שאתה מקבל זה נמשך באמצעים טכנולוגיים משוכללים לשירות עצמי, החוסכים לך טרחה וזמן ומגיע עד תוכנית ושירותים בנקאיים המתאימים במיוחד עבורך. בוא לעבוד עם בנק הפועלים ותינה גם אתה, מטיפולי יעיל ומקצועי.

בוא וחראה איך פועלים טוב יותר בנק הפועלים

כחול לבן המבצע השנתי הגדול

15.5-20.5.88

במשביר כצרכן

כל יום - יום המוצר

רק על מוצרי כחול לבן

יום ראשון 15.5.88	יום שני 16.5.88	יום שלישי 17.5.88	יום רביעי 18.5.88	יום חמישי 19.5.88	יום שישי 20.5.88
בגדי ים וחוף לנשים גברים וילדים	חולצות כל המבחר לנשים גברים וילדים	כלי-בית ומתנות לנשים גברים וילדים	נעליים וסנדלים לנשים גברים וילדים	תחתונים וגופיות לנשים גברים וילדים	צעצועים תקליטים מכשירי-בית

25% הנחה

כולל כל ההנחות

הגרלה
על כל קניה מעל 50 ש"ח
זכות השתתפות בהגרלה

2 הפלגות שיט למצרים 3 ימים קרליין

20 סופי שבוע זוגיים

באדיבות:
חלוצי רובינשטיין (3) • רבינוביץ
אניטרקוסמא (2) • גנני שדה
חלטיס (2) • אויה
תליא (2) • ב.צ.ת.
אגיס (2) • בית חינוצר
מוצרי שינוי • מקס מקטור
מאיבו • ד"ר מישן

9 טיסות לאירופה

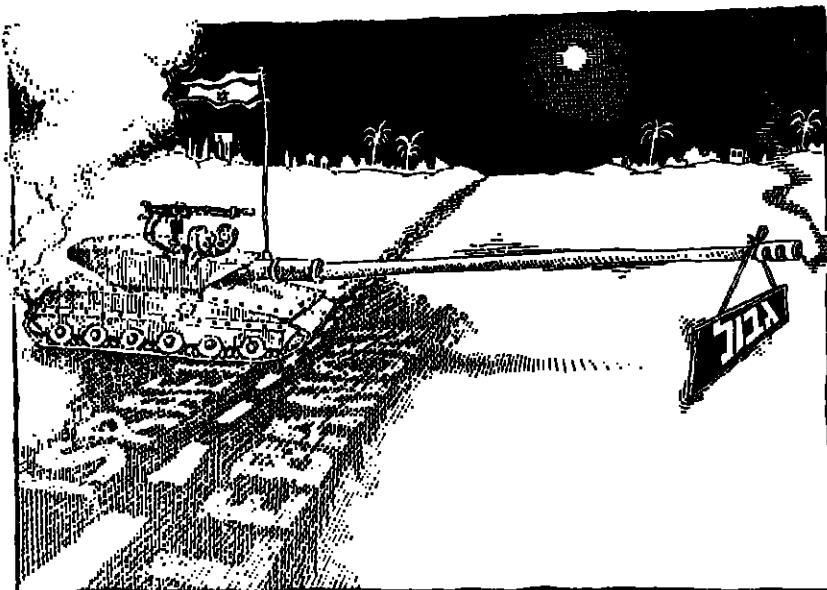
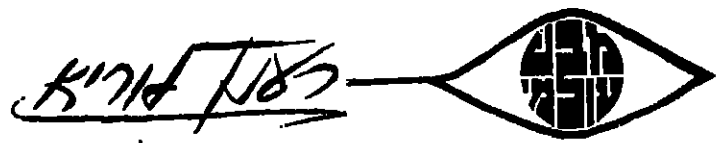
טוס כחול לבן טוס אל על (ללא מיסים)
חטיסות באדיבות:
אלטאל EL AL
כיתן (2) • בוטקס
גבי שאו (2) • פוני
נועם • נילו
הלב מאדיא אל על

אמקור
הפרס המיוחד מקור אמקור XL

40% הנחה על כל הספרים בעברית

מלך ה-100

"אנחנו מביטים..."

"בסך הכל שאלתי אותם איפה אוכל למצוא כבר לחם..."

מדיניות ומקל
וחנה של ודון
מלך ירושלים

סופהוט

כ"ו באייר, תשמ"ח 13.5.1988
© 1988 כל הזכויות שמורות ל"מערב"
This Magazine is a Supplement to
Maviw International Edition

8 רוני בחיפוש אחר הניצוץ
חלמה ארמון

14 שווים ושווים פחות
מיכל קפרא

18 כיפה שמאלית
יאיר לפיד

21 המוכרים
יונתן גפן

22 עוגי מלך ארקיע
אביבה מן

31 טיול "סופשבוע", כאב אלזאד
נלי פרידלנדר

32 טרילינקא באנגלית
אבי מורגנשטרן

35 לאכול בחוץ
מאיר

36 כנפי טיס בכסא גלגלים
עמנואל לב

42 אהבת רחל
יעל פרמלמן

46 פרובוקטיבים כמו בייגלה
יאיר לפיד, אבי מורגנשטרן ושל פרי

50 סוף הטריפטיון הגדול
יהודית חנוך

53 שיפודים
מאיר עזריאל

55 פנטהאון
יגאל לב

57 פנים חדשות למפד"ל
רות אלי

59 הורוסקופ
דליה מנורי

62 מעריב לילדים

קצת: מיכל ספיר, סולנית "אמור גשום".
כחב: בעמוד 46. צילמות: אורית זילברמן

עורך: עמי דוריאן
סגנית עורך: דניאלה בוקשטין
סגנית עורך: אורית דוראל
עורך גרפי: יורם נאמן
מעבדות: אורלי אנשיל, נטע גרינשמן
מדיניות: אורי דן

להיט בראשו! הכי שמכו סבס' שלי!!

גמורל סבס'...
החלומה צמחה...
חמכתי שכל...
משע למה...
ולא רק שמכתי...
נור וסבון מולי...
בכס' שנה מצליח...
גמורל סבס' פורמולה

והחדש במבצעו

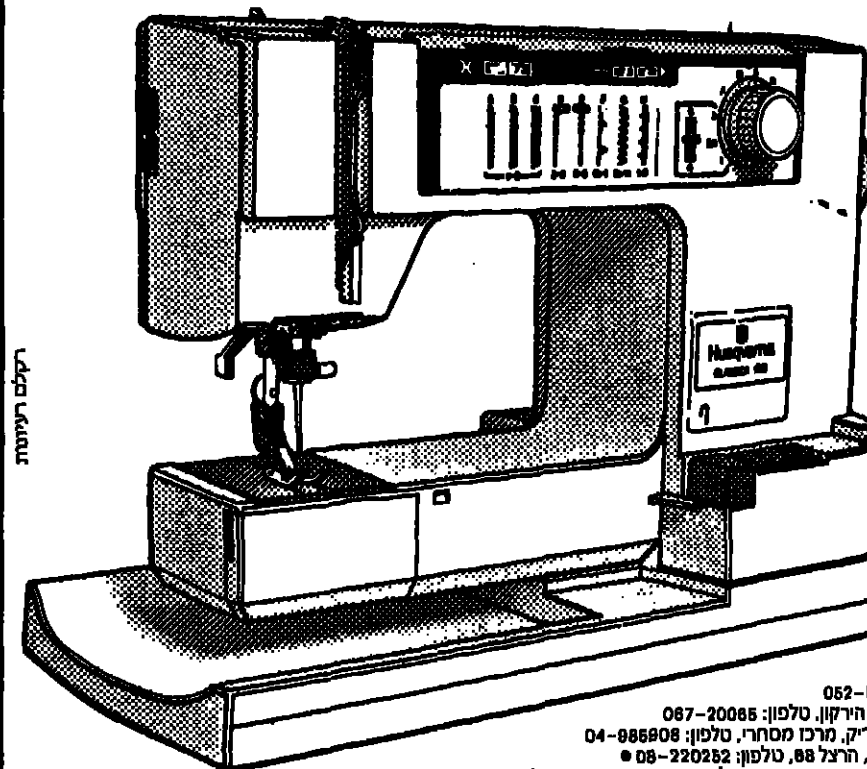
שקמו, מייצב מייצב מייצב...
VITAMIN
B12
B6
B1
B2
B3
B5
B7
B9
B10
B11
B12
B13
B14
B15
B16
B17
B18
B19
B20
B21
B22
B23
B24
B25
B26
B27
B28
B29
B30
B31
B32
B33
B34
B35
B36
B37
B38
B39
B40
B41
B42
B43
B44
B45
B46
B47
B48
B49
B50
B51
B52
B53
B54
B55
B56
B57
B58
B59
B60
B61
B62
B63
B64
B65
B66
B67
B68
B69
B70
B71
B72
B73
B74
B75
B76
B77
B78
B79
B80
B81
B82
B83
B84
B85
B86
B87
B88
B89
B90
B91
B92
B93
B94
B95
B96
B97
B98
B99
B100

הנוסחה השווייצרית

סבס' שנה מכליח!

Natural SWISS FORMULA

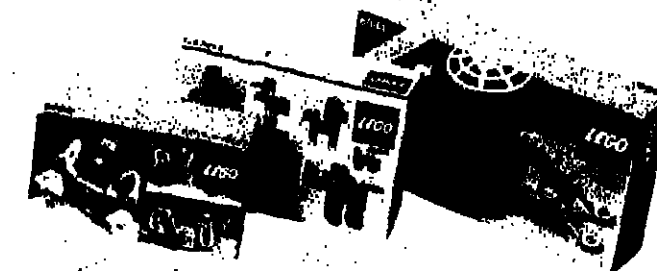
מלך של מלך

[illegible][illegible]

עיתון גדול לילדים (בגיל 6-12)

3'סר מעכשיו – גם למנויים!

בִּיבֹת בְּרִי אוֹ מִשְׁחָק הַרְכָּבָה לָגוֹ (3 יְחִידוֹת)

שלח את התלוש המצורף עם צ'ק על סך 45 ש"ח.
ומן את חשי שבחרת וחוא ישלח לביתך בדואר.

תלוש חתימה

לכ"ב צ'תר ("מעריב" כתביעת), מחלקת המו"ים ת.ד. 20000.

12 (גלוסות) על "צ'ומר" (חמחיר בולל מצ"מ)

שנת: _____

.....

_____

א. משחק הרכבה של "נע" (נ יחידות)

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

רוני בחיפוש אחר הניצוץ

אמא שלה מספרת שהיא הייתה ילדה נוחה. אמרו לה להרים ראש, לחייך לצלם, והיא עשתה את זה. גם במסדרונות בית'אשכנז השלום בכח'תקוה טבבו אותה צלמים. רוני בן'אפרת, עצורה כשלושה שבועות, חייכה אליהם והתחזקה "י" באצבעות. הילדה הנכבד מדד'י נחנה לאידאולוגיה שלה להוליך אותה רחוק. גם בעלה יעקב, אמו נפרדה לפני מו' שנים, עצור עכשיו, שואע את רוני ערה בחא סמוך. גם מ'יכל שוורץ, בת'ווגו הנכוחית וחברים נוספים שלהם ממערכת "דרך הניצוץ" יושבים באמצע. במסדרון בית'האשכנז אמרה רוני לבתה: "אני חוקה, חוקה, חוקה".

גאת חלמה אדמון
צילומים: ג'י אברמוביץ

אני שור דובק שלה, אמנן, ישבו ביום חמישי שעבר על גדר בסוף מול בניין בית משפט השלום במתח תקווה. הם הגיעו בשמירה חזקי, ליתר בפרט. דמנו את המבצעת במגיש חזקי סמוך, וישבו לחכות. לאנני היה תיק שממנו שלחה מ'י פעם סיטריה. על הרגל שלה נשען סל פלאסטיק ריק תפוח. אמנן השקין מרסקים על הכיכיים שלה. שמש חזקת חשמה ממל את המסך הנפרס של הבניין המכוער. אם היה מנח בתחשבות השניים, הוא ניסתר. בתשע, אמנן וחבריה של רוני בן'אפרת, ניבאו אותה לדין בראשית המעצר. אשש'י היה לראות אותה.

רוני גולדה שניה לאנני. זאת הייתה לידה מוקדמת, בחדש השביעי להריון. אני עברה קשה בקיץ '82. היא גרה בצריף שוח'י ארצי וקסמה מלפפונים בשדות בשים, ישוב ערבי נטוש ליד גדרה, שכל תרבותיו ושטחי התקלאות שלו עתירים היו לקט המימוש מרשימים הכלילים והום כאוור "גורח". תזינוקת העצורים, קילו ששימאות, לא טמלה באינקשטור. תנאים מסוככים מ'י לא טבבו אותה מעולם. למרות זאת, אולי בשל כך, היא גדלה להיות אשה חזקה. לבני ואני שור כבר הייתה חינוקת, חנה שגולדה בקיבוץ כפר הנשיא. השניים עלו מסקוטלנד בשנה וחצי קודם לכן, כחברי גרעין הכשרה של תנועת הבונים. העליה לישראל הייתה מבחינתם אקט ציוני, מובן מאליו. ברור היה שיש ליכר בית לאומי לעם היהודי. בכפר הנשיא סיקלו אבנים. כשעזבו את הקיבוץ זה לא היה בגלל העבודה הקשה. אחי עצמה לא פגעה מעולם. היא גדלה בשכונת עוני בגלאווג. ברובע מרעלס הצומח ירד'י ליטא שניתקתו עם מוסר'י ממוג'י, בדרום אל אמריקה הניכסתת. "עובנו את הקיבוץ באשמת", אמרת אתה, "לא יכולתי למכור את המצב הזה שאמרים לי מו' לעשות. שמישהו אחר מנחה את הילדים שלי".

המגנות והיכרן הראשונות של רוני היו בית סוכנות קטן, שני חדרים ומטבחון. לכל ישובי הכניסה ניקבעה צורה דומה. שתי שורות של עוביות בתים, מרם של דרך כורכר ביניהן, וחלשות, 30 דמם למשפחה מאחורי כל בית. אחי וצבי שור חקשו את כפר'סרדי עם עור במה עשרות חזרות, מלם עולים חרשים מארצות אנגלוסכסיות. בבית'הספר האוויר, בקשרה, נישבשו ילדי העולים ממלגיה, עירק, אנגליה וילידי הארץ. האינטגרציה הייתה שם מן רב לפני שהגיעה לתל'אביב. אני אה' לא היה עשיר, רחוק מלכלי ליהוד כמעט את כל מ'י שגול בכתרים האלה, שהיו ימים בתחילה בכות. קירבום למגורנים ערבים, ואחר'כך בשל מורשת הערבים (המשך בעמוד 11)

רוני בן'אפרת מובאת לדיון
במסגרת המעצר. קורה רוני
הניצוץ אדמון חושך
אבר'הוסיף, ילד לקבוצה
קורה חזקה ונחמה איתנה.

מעצר לפני העלייה לארץ

ר' שם "דרך הניצוץ" נילקה משם כיתותו של ליון. החל להזמין כיתותו ב'86. ביוני '86 היה לרו'שבוטן. המחלוקה הערבית הומצה ב'3000 עותקים, המחלוקה הערבית ב'800. יעקב בן'אפרת הוא העורך האחרון. ארכיון העיתון קיבץ נתונים על תנועת השטחים מאז תחילת התקוממות, ונודע כמקור המהימן ביותר להתרחשויות בשטחים. עורכי העיתון השתייכו לקבוצת "ניצוץ", ששורשיה במצמן. בעקבות מילונים היו ל"אונגרי" ואחר'כך ל"ניצוץ" ששם לעצמו מטרה אחת בלבד: קידום השלום באמצעות כיוון שתי מדינות לשני עמים. ריבוי אל ערדני היה ראשון חברי המערכת שנעצר, במחנה. מיד אחר'כך נוסד העיתון בצו מיוחד של משרד המלגה, אך חבריו הוסיפו לחזק את אותו לאור כיתותו חר'מעי. יעקב בן'אפרת נעצר ב'85 לאמריקה. אחיו נעצרה מיכל שוורץ. רוני בן'אפרת נעצרה בגלל החשדות בן'גוריון, לפני עלייתה למשטח בדרבה לכנס ארצי-מאשיסטי באיטליה. הדס לחב, אחותה העצומה עד לרגע סנידת חללין, נעצרה ביום ששי האחרון. עד לרגע זה לא חננו כתבי אישום נגד איש מן העצורים. דמנו בטחון טוענים כי ביום ראשית הקשורות את חברי הקבוצה עם "חזית הדמוקרטית" של ואף חזאתמה.

האנשים האלה

هَذَا مِنْ الْقُرْآنِ

מרכז הספורט החדיש הולך ומוקם כבר בימים אלה והוא כולל: מועדון בריאות, סאונה, אולמות סקווש, מרשאות נעק, כריכות שחייה, מגרשי מים ומה לא? כדי ללבוש קמעוניי הכימון

**חדס לחב (למעלה, געצרה
ביום שישי האחרון) ויעקב
בן-אפרת (משמאל), בעלה של
רוני, גם הוא עצור. בעתון
כולם עשו הכל.**

שימוח הגוי. היום זה איזור יוקרתי. וילות מוקפות
בגנים, חיים קהילתיים מעילים בתוך סביבה איכותית,
יש שעה נסיעה דרומית מתל אביב.

יהת תקופה שהתחלת ביהתספר האיוריו
מינת את העסק קלועוע ושקורנו במבוא
מבית בבית חטם. בבית הספר קבעו לאיה
ספר מותר יהיה ללכת "היכלי ירי", עם
ההכרח, נכנסו באופיה לתלמידים. חנה רוני חי
ידעת שפננה לחפש הוא את אורי. למרות זאת
שפט מעצב התלמידים. חנה הייתה חורבנית. היא
היחה כחן את שחשית ועמדה על רגלה ולה
התענינה שלה תדאקת את חסרה.

עשית חנה באופיה. שיל זה בת באילוני שגדלה
כיום במכירה מוסבית. חנה סורחה מדי בעמלות
ביום במכירתיה כלשהי. הצעל אסמירקע שלה
היה, למסד אולמנה במסדית עם חולסיה.
לשירות חלילה מתגוררית בבית אסמירקע
האולמלי. שבעלת חלילה אסמיר בדרכה חנה
למכירתה באירוען "אסמסס", ומדי שנה כשהיא
היה בקול לירשאל, היא ממסה לעיס כאן בחת
רשת הנכללאוית למפעם תלמידים באסמיר.
היכל בעולם.

היכל בעולם. יושבת חנה במסד. והיכל

הבאים אבל ממילא היא אינה עשויה מומרי שנשכר בקלות. השנה האחרונה, אולי מות צבי, הייתה יותר כדור קדם אל שוטפת כהרונות נשנים. כבר ידועה שחשש שנים אינה יורעת שבה של את מחסום שיגרת יום יומה. ברגענה, הם שקדו נחת ל יוום מהיוון של ארץ.

"אני חושבת שזה היה ביום הולדת של אחד מהחברים. ביקור של אחד ממשו בחנין של רוגי וכזה יקדם עם רוגי והשטלל ארציני. אהא, יונתני לנורםם של יקבש שחשקל אחתם הם זה אבא של יקבש. אהא אחתם זה שורעלע תלירום שקעסיסם. אהא יקענו בריקום הם זה אבא הנגז שמרובך כמשוח קרציני. זה היה חשק מבישרל."

11 មាតិកា

הצפון החדש של תל-אביב

290 משפחות כבר הבטיחו לעצמן את החיים האלה.

בוקר טוב! תלמה מנישה לך ארוחת בוקר חדשה,
ברנפלקס תלמה - פתיתי חיטה מלאה וסובין -
מוצר עתיר סיבים חוותיים הידועים
תמישיותם הרבה למערכת העיכול.
ברנפלקס מועשר גם ב־6 ויטמינים ונבדול
ברנפלקס תלמה - אין כמוהו להתחיל בוקר מלא
טעם ובריאות, בוקר טוב כל היום!

בית לידעל אהרן

מספר אדריב: "זה נאיתי לתיזת מומתע"

כמות אתם מרגיזים את השלטונות? הרי מידע מהסוג שנידפס אצלכם, נידפס גם בעיתונות חילונית?

אינפורמציה סטטלית, היחה לו כוונה לעורר
אזעמות לנשוא המלשתי. אבל יחד עם זאת, הוא
לא נל לממלסיות וסכמסיות, היה לו גם צד
עיתונאי חק ואיכותי. אבל שאני אגיד לך שזה
היה רק תיעוד, זה טשטוש עקבות.

יכול להיות שעברתם על החוק?
כל מה שנושע היום במסגרת חוקן הישראלי
התבוללות המקבילה בישראל. יותר מכן, ממדי
התנועה איומו, על מול חדברים הנודאים שראוי
ששטחם. ממדי יל דברים יום ונדאים מחתיחו
כמבט שחצני, זה לא יעזור. אף מתאר לעצמי
שאם יתקשו באמת למצוא עליו משהו שחזא
עבירה על החוק, יענו כסוף להיות שיטור עבד
מבטור באור אדום. על כל אדם: אסור למצוא
משהו מחסוג הוד.

יִישׁוּר הַשִּׁנִּיִּים, אֲנִי, מִצֵּם כִּידִי אֲתִי, כִּשְׁשֹׁאֵלָה אֵת
כֹּתֵה אֵלֶּךָ זֶה יִתְּכֵן שְׁהִילִדִים שֶׁלֶּה יִגְדְּלוּ עִם שִׁנִּיִּים
בִּלְשׁוֹת, אֲמַרְהָ רוֹנִי, בְּאוֹתוֹ חֵידָךְ אֲנִיגְמִי קֵטוֹ: אִם
צָרִיד, הַשִּׁנִּיִּים שֶׁלָּהֶם יִהְיוּ עֲקוּמוֹת. תִּכַּל לִמְעַן
הַמְטוּחָה.

אָפּי אַרײַב: "עשׂינו חלטה של צמצום הצרכים
ההאשישים עד למינימום. לקנות בגדים, למשל, רק אם
ההזררים נותנים קצת כסף, מתנה אבל הילדים, זה היה
קדוש. הם קיבלו חמיר את צרכיהם. היינו חייבים
לחתמסר לגמרי לעבודה פחותה. זה היה משחק אותנו
לעבוד במשרה חלקית נוספת, מבין כלול, רק רוני
קיבל משכורת. 580 ש"ח לחודש."

[illegible]

הבן של רדני, בן 14 בקוה ונאה, ביקש אל אמו
בצאתה מן המכונית ומתחבך בה קלות לפני

שחוקים מרחיק אורו, מה שחוקי, אבא, זה שחוקי
בזמן את מניה.
רמי קולח עם השוטרים במדרגות. רבן משולח
לחיות קרוב אליה. הוא לא שואלת אישה לבת, יש
(המשך בעמוד 60)

(המשך מהעמוד הקודם)
האונברסיטה הפתוחה, ושקרו. רוני אחרה להשתמש
בערבית. היא סמכה על האנגלית המצויינת שלה, עד
שחבריה אמרו לה שבביל מה למדת ערבית היא
החלה להעז. היום היא קולחת בשפה של מחנות
הפלסטיים.

אין לה רישיון בחינה. השיטות שלה להגיע
מקדם למקדם, גם באירועים מסוכנים, אינן
מקובלות על עיתונאים מן החושה. היתה
נוסעת באוטובוס עד צומת אשקלון, שם
היתה שולפת מפה מתחתי, תורבת אחת על הראש
ועולה לרכבת עצימה, לבוץ חור. עיתון "פעם שיפיה"
לי ששמעה נוסעים ערבים במזוזה מדברים עליה. הם
אמרוהו ואמר, כשה קומוניסטית. והיו הערבה ואהדה
בשיחה שלהם.

היא לא ניסתה להסתייג את העובדה שהיא יהודייה, האומר פועם לבית אבליים כשני קודם שלה ליהודים. תגובתו של שני גיבש המעשים בדלת היו ציוריים. התגובה לא גות רויט בכנסת, דירבה ערכים, כבשה אותם. היא מכירה אותם את הניסיונות שלה, את ההיבטים. היא יודעת להגיד: 'קורסיקו', כשהיא מתייחסת למתים במשפחה כואת. תגובות נוספות לא תרבה כבוד. התרשמותי מוהבקות שלה במסורת היא מלך עד הסוף כדי להשיג את המידע שהוא רוצה בו. אלא חלילה להם!

היא פגשה את יעקב בִּיאֶרֶת בְּשֶׁרֶת בּוֹקֵר, לֶשֶׁם
הַלְבָּה אַחֵרִי וְהִכִּינָה כִּי לִלְמוֹת וְהָיָה, בְּאוֹתָהּ תִּקְרָא
חַיָּה שֶׁ שְׂמִיָּה מְלָרִים. אַחֵרִי וְהָיָה, מְאֻחָתָה
בִּיאֶרֶת, אֶזְכָּר אֶת קוֹלָהּ אֲרֻנְשִׁינָה, כְּלוּנִי נָהָה
מִיּוֹחֵר, שֶׁנֶּשְׁתָּר אֵלַיָּה בְּעֻמָּתָה מִנְעֵל תְּלוּמִיָּה בְּאוֹתָהּ
תִּקְרָא, מִשְׁתָּר עֵרִיץ אֲחֵרִי בְּדוֹרָאמִיָּה. הוּא אֶל
יָקוֹב הָיָה לְהַחֲיוֹת לְרוּחִי הַלְעֵלֵם מִעֵינֵי לְרוּחִי, מִכָּאן
אוֹיֵל הוּא חַיָּה בְּכֻרִים זֶה בָּהֶם גַּם אַחֵרִי שֶׁנָּה
הָאֵחָד, כֹּמֶה שְׂמִיָּה אַחֵרִי, קֶשֶׁר בְּיָמֵינוּ נִישָׂא
הַזֶּכֶר, מִלָּא מִחַיָּה הָדִרִת וְכֹחַ.

אורי שנת שבת בוקר עברו חזיון לירושלים. רחמי
השלימים של חזיון לירושלים בסמינר למורים ואחריו
למדה פספורט ומקרא באוניברסיטה. יעקב למד
הספרות רוסית וכוללת. תחנות נוספות נערכו בגן
פנסיון בגדרה. חיה בגן אורנג', נח אהיש כפר מרדכי
הדומנו. חזיון לא אהבה את התחנות האחר, בגן אמונת
אין עשית את זה כשבייל החרושים. חזיון אמר
שהוא יחזיק לגור בשבת בגנים כפר מרדכי. חזיון
חרושים כדי לבנות את שלל הבניין והגן. אחריו
היה חזיון אין שבת אפסורט כשבייל חזיון כן
דעתו שלנו. חזיון הבית שבת לבן כפר אור.

**"אבא של 'עקב אמר: אחם לא
יודעם? הילדים טרזקסטים. לא
ידענו בדיוק מה זה, אבל הבנו
שמדובר במשהו קיצוני".**

כשנים האלה התלה התחברות הפוליטית של הקבוצה, הכירו, אלה שעדיין נמצאים מחוץ לתוך מעגר, נמצעים כנואל חיי המצפית. חיי בתם הדיות כמעט פרטוגיית, שפאש לחבר אותה. אורח חיים, המקריב את תנוחות האישיות לטובת המדינות, מחר לישראלי המטריאליסטי המצוי, המהפכנית, התרדית גם היא עשוייה לעורר תמימות בחברה של אנטינורדאליסטים. ובכל זאת, דומה שמעטת חסור גודלה מן הסדר.

[illegible]

כולם שווים בפני הצדקה, חוץ מאלה ששווים פחות

זה קורה למידי האבנים כשהם מגיעים לבית המשפט הצבאי בעזה, לספטל הנאשמים? כאן אין סיגורים ואין זכאים. יש שוכנע אחד, מיטווי הגנה גאומגאים של הנאשמים, אבא ואגא שובקשים רחמים. ההודאות דומות, ההסברים דומים, העונשים דומים. חמישים בעמים כיום, כל יום. הבא בתור.

את איכל קברא
צילם: בני גלור

זה שרוב היה. שרוב ראשון באינתיפאדה. כמח' סם ארץ, בפאתי העיר עזה, סוגרים את חלון נות המכונית. מבט אחרון חטוף, קלאץ, מהלך ראשון, וביי-ביי לתחושת הבטחון. בסך-הכל שש, אולי שבע דקות נסיעה עד לבית-המשפט הצבאי הנמצא במרכז העיר. אבל הפחד מונה דווקא את השניות.

אז עזה רואים כמעט תמיד דרך זכוכית. דרך עישול המצלמה או דרך שימשת חלון סגורה. מי שרואה אותה אחת מעייר ברובה, או באבן, חלוי. המכונית שלנו, בכל אופן, מאור ממהרת לממשל הצבאי, שם יחול בתשע וחצי הלך הצדק המשפטי. וכן המחסום הצבאי לצדק, עזה נמרחת על השמשות כש מיט שרץ במהירות מופרות. החכול של הים, הריגות, המיכלאות המאולתרות מגדרות חיל, שטפונות ברחובות ובתוכן עשרות תושבים חשורים וקן מפתק, כתמי זיעה, חנויות סגורות, מכוניות פג'ו, תלמידים, ועוד חיללים, ועוד חיללים. תנה הממשל.

שלום, לוחצים יריים. מסתכלים מסביב.

המצלמה מוכנה. גם הפנס. דגל ישראל מתוח על הקיר. עוד דגל שמוט על מוט. ספסלי עץ. אור חוץ חיוור נחמק בגוררת גיאון, כס השופט. העתק חיצוני מדויק של בית משפט בתחומי ישראל.

באולם כבר יושבים שניים-עשר נאשמים. שורה ארוכה. עוד שורה. מקצתם בעלי וקנים, מקצתם בעלי פלומה המתמחה בהסגרת הגיל. מבטים אטומים. מבטים משפלים. סוג של אפסות כוחות. לבוש כחול של כלא. הצד הנאשמי הכולל של ההתקוממות.

מאז רצמבר ההוא, וכו אבני עזה לכיסוי טליוויזיוני מלא. כל מצלמה בחרה לה זווית ייחודית של האבן הצדקה. ביד, באוויר, בתנועה, וברגע המגע הצורב בעזה, כך נרמה, היתה מהירות טיט האבנים הגדולה ביותר.

קילומטרים של חומר צילום תיעודי במשך חמשת החודשים האחרונים את האינתיפאדה. בכל הפחות. פרק קבוע ב"מבט" עשן, אבנים, גז, מכות, יריות, מחסומים, צמיגים בוערים, סימני וי,

סיסמאות. אבל לפרק מלא האקשן הזה יש המשך. גם אם הסקנדנות הטליוויזיונית אומרת - סטופ. והפרק השני, הפחות גלוי, הפחות פוטוגני, הפחות מצולם, מתרחש בית המשפט הצבאי ובו התפתחות העלילה מה קורה לאלפי מידי האבנים שנתפסו למשתתפי ההפגנות? לתוסמי הכבישים למבעירי הצמיגים?

יום רביעי. עשרים לעשר. מחכים לשופט, טא"ל עמיש ברק. עו"ד במקצועו. "תפעילו את המאוזר". שני אולמות. אולם אחד עוסק אך ורק בחיקי הפרות הסדר. אלים עבדו בו מאז תורש רצמבר ההוא. מי שיגיע בעוד כמה שבועות ימצא אולם שלישי. התיעלות.

שאלה אין לחץ להאיש את הקצב קצת, איפה כולאים את מולם?

תשובה: "יש מספיק סקום, כלי עין הרע".

בחדון קטן "יש ריח של פיפי, מי גותן להם להשתין שם", מרוכות הגולה הבאה של הנאשמים. (המשך בעמוד הבא)

האיש
הנאשם

בכל יום רואים יותר ויותר זוגות

טבע® נאות

סמך לי הבריאות מס' 1 בישראל 220,000 כבר נעולים עליהם

טבע
מקורי

הרשידה חרעקסלולות מרמאס לסבגה כף
תרל בלדוק - כולו חטכעס אר כף
תרל בחול חרר. כל קסור וקסר של
תרשדה, מרר לחטקס ירבע כנח
תרל חרעקסלולות מרמאס לסבגה כף

יחודי למטות — סגול בשתי מיתות רחוב.
לנשות מקסימלית להחלוקה מושלמת — כל דגם של טבעי-נאות מיוצר
בשתי מיתות רחוב: וסידה רחילה וסידה צרה. דירוש מהמכור שימחד את
רחוב כי רחוב — יתאם לכם סגול ברחוב הנגן.

 מינוף נאות מרדכי

כיף לכף הרגל

את כתובת החנות ותקופתה למקום
מגוריו תוכל לקבל מארלוה
בטל: 03-382308

יש רפידות ויש רפידה...
המחנה עם הרפידה המקורית!

דעם וואס ס'זיך טועט מקורו של גאון; תוספתו לזוהר עד כמה סמל
ביא וזאז יכול להיות גם יפה ואומנותי. שערות הדגמים החדשים
לפני 88 כבר מחכים לכם בצבעים וכוונים אופנתיים ובעיניים

לנשים, לגברים, לבני נוער ולילדים.

front view   side view   top view   back view

יִיחִיִּיל שְׂרֵכֶה אַח הַעֲרָבִי
בְּמִשְׁךָ עֲשִׂים דְּקוֹת קִיבֵּל דֶּק
חֲתִינְשָׁה חֹדְשִׁים אֲסֵר עַל
תְּנֵא. הַמִּתְחַנֵּחַ שֶׁהָרָג יֵלֵךְ בֶּן
13 שָׁדוּק עֲלֵי אֲבִן, קִיבֵּל
שֵׁשֶׁת חֹדְשֵׁי עֲבוּדַת שִׁדְוּת.
בְּהַמְּוָר אֶקְבֵּר הִיִּיתִי אֹמֵר,
שֶׁהֵלֵךְ שָׁדוּק אֲבִינִי, לֹוֹא
אֵחָ, הִיא מִצָּה מִנְּשֵׁי חֲמוּר
יִתֵּר, אֲזֶה שְׂקִיבֵל מִצָּחֹוֹ.

**חינוש בבניסה
לבית המשפט -
לפעמים העומד
מול חקיר גבוה,
לפעמים החייל
גבוה**

בְּיָחִידִים, הַתּוֹכֵחַ הַצָּבִאי, "אִם נֶאֱמַר מִבֶּסֶס מְיֻדָּה וְיָחִידִים אֵת הַתִּקּוּן בְּשִׁמְשׁוֹנֵת הַיָּחִיד קִשְׁרֵי עֵשֶׂר עַל הַלִּבֵּי, הִיא שׁוֹם אֲשֶׁר מִשְׁמַרְטֵר לִדְלוֹת הַלִּבֵּי. הַמִּנְחָה שֶׁנִּתְּנָה לָהּ רֵאשׁ לִשְׁמֵת עֹרֵכֵי הָרִץ לִמְנוֹחַ מִנְחָבִים. לֹא יִדּוּעַ לֵי מֵה קִרְרָה עֵשׂ וְהֵל מִזְמֵן הָרִץ בְּחוּר בְּמִלְחָמָה שֶׁהָלָה עַל הַמִּנְחָה הַבְּחוּרִים הַחֲדָרִים בְּמִשֵּׁל שְׁבוּעִי, הֵיטָב מִכּוּחֵם שֶׁמִּסְמַגֵּר הַתְּחַבְּרוֹת אֲמִיתוֹת הַחַיִּים אֵל יִקְבֹּל אֶת שִׁירֹתָיו, אֲבָל עַל מִדָּה אֲחֵת. וְאוֹ הָאֵל הַשְׁתַּדֵּר הָאֵל."

וְהוּא כֹּהֵן שֶׁהוֹאֵשֵׁר בְּחִפְרוֹת מִרְדֵּי וְיִצְאֵהוּ וְכֹאִיִּם לֵי אֵלֹהֵי יָד עַל מִדָּה בְּהֵל."

נאשם רביעי. ידה אבנים על כוחות צה"ל. המישה
 חודש מאמר, ארבעה על תנאי למשך שבתיים. 700
 שקל צגס. "אפשר לחלק את הקנס לשני תשלומים"
 הוא שואל. אך אומר לא עונה לו.
 חבא בתור. הבא בתור. "עובדים פה בקצב רצוני",
 אומר השומע, טאלי במיליונים צמיים ברקן, "הנה ככר
 דמנו לא עוד, מיליון מיליון" חרדתי "ממנהגיהם" ו

ואת כל חשבון ארץ הליק צריך להתנהל. המחזיקה מכניסה ללחץ. רוצים לשפות אותם מהר. יש גם אינטרס הורעני להעניש כמה שיותר קרוב לבג ביצור העכירה. אין כוחות נשכיות הנאשמים בבית המשפט לתעבורה בארץ נשמרות הרבה פחות מהנכיות של אלה שנשפטים בארץ. טון מחזיקי, טיעון

א פשר להתבלבל. גורר הדין כלכיר דומים אחד לשני. מתחשבים בחיילים ממוספרים, פחות כאנשים. הפרצופים מיטשטשים, והמישלה חודשי מאסר. ארבעה, שלושה. חייל משטרה צבאית מפה, קשה להאשים אותו. מילואומים בזה הזמן.

יש כמובן היררכיה בחומרת העבירות. העבירה החמורה ביותר: זיוף בקבוק תבצרה. העונש – כסביבות שלוש שנים. אחרית, כסדר יורד – הסתה, ירדי אנבים, הבערת צמיגים, הקמת מחסומים, השתתפות בהפגנה.

ה'עושים כאן נעים בין שלוש לשש חודשים, אומר התובע בדרישה, 'לעיסוקו, הפערים בין גוריריו של שופט אתר לשני אינם גדולים. יש אחדות גנישה היסוד האיש רי מנטרל'.

השופט בראן, למשל, מחשיב עצמו כשופט מקל בדין. 'מבטחה הרדיתית', הוא אומר. הדעתה אגב, תהיה מילת מפתח בכל שיחה. והשופט בראן הדעתה ובין

עשית צדק היא סוגייה משפטית מורכבת. ירושלים
השופטים פה הם אנשי מילואים, אמר השופט במיל
העיקרון הראשון שבחנה אתגורו זה יעקרון הדק, לא
רק שיעשה גם שידארה. זה ענין מצפוני.

מילואימנים מתחלת שמשכים בצד, מעלה
הגיגים על גמטיון של המצפון. חזקיהו שובח את
השופט. משה שופט בן חלל. כל חזקיהו שופט חזקיהו

מאסר על תבאי. והמנהגל שנהל ילד בן שלוש עשרה שורק עליו אביו, קיבל ששה חודשי עבודת שירות. בהודמו מקברי הייתי אומר, שהדלר שורק אבנים, לולא (המשך במומו 28)

השופט: במדבריו השנה השתנה בהסגה ברוח
 ישר ופחות אכזרית מהקדים באגנים. הבנת את האשמה
 התאמת, שכן כל מורה.
 התביעה מבקשת מה שתבקש בלשונות עבר
 כלום: האסור נפגע, מאמר על תואר. קנה.
 השופט: וכוזו לשכנע אותי להקל בענישה.
 התאמת: אני עובר במדת מולד לנהוג באי-רשע.
 פעמים אחת יא את המוכנית באסור.
 השופט: למה ורדת אבן?
 התאמת: עשיתי, אבל אלוהים.
 התאמת: עשיתי, אבל אלוהים.
 האמנה: אנהני 19 משרות בבית, הוא המפרנס

אוחנו. מבקשת רחמים.
הסבתא בוכה.
הנער בוכה.
השוטט לאב: למה לא דאגת שלא ירוק אבנים?
שתי רקות שתיקה וגורדין: שלושה חודש מאסר,
שלושה חודשים על תנאי למשך שנתיים; 700 שקל
סכס. פחות מחמש עשרה.

נאשם שלישי.
השופטם התביעה מאשימה אותו שבי"2 באפריל
1988 זרק אבנים על נידדת משטרה ונתנסם לאחר
מידוך.
הנאשם בן ששעשרה וחצי, מצניע. כמו בכיתה.
תפסו אותי ברחוב, הוא אומר.
השופטם: לא שאלו אותך איפה תפסו אותך. זרעו

הנאשם כן.
התובע: התביעה מבקשת להחמיר בדינם של
זרקי אבנים על רכב נוסע.
השופט: יש לנאשם מה לומר?
הנאשם: אני עוכד כפועל בניין בישראל. כל
האיתותאזרי עבדתי. באותו יום יצאתי לעבודה בשעה
ארבע וחצי ביום. רכבנו של לאריאדיו פגשו אותנו

בתורים רעולי פנים וורוק אבן על המזנית מרדס שלנו. הגהה היה מוכרח לעצור. הם הורידו אותנו מרכב האמור לנו שצריך לזרוק אבנים על החיילים. הגהה רב איתם.

השופט: ואז הוא שמע בקולם ורוק אבנים

הנאשם: לא, לא. אמרנו להם נחזור, אבל לא נזרוק אבנים. שמרתי עם הגהה ליד המזנית ונחמתי

באו חיילים. הכוזבנים החם בידו ואותי לקחו לאנמאר.
לא יודע לאיפה לקחו את נגה הצנונית. ויש לי כאבים
בחוזה.

השופט: וזהו הדבר, כן?
התובע: כן.
האמא: יש לו אסטמה.
גבר דתי: אריכה ורעמו מאתר. אריכה של חמש

למשך שנתיים 700 ש"ק קנס. הבא בתור.

רק הדמעות בעיניים נשארות. שום טיעון משפטי.
בשארין טיעון משפטי אין מחויבות. זה התוק.

**"אין עורכי דין כי שכינת עורכי הדין בעזה החלה
ומן קצר. לאחר תחילת התקוממות", אומר עפר**

הוֹשֵׁן מִתְעַדְדֵּם (הַקֹּדֶשׁ)
וְחִסְיָם, מִכְרִילִים, שְׂשִׁימִים, מִכְרִים
מִשְׁטָחִים חִיטִּים
עֵינֵיהֶם בִּירֵם, חִיטִּים כִּי, תִּהְיֶה
תִּהְיֶה וְהַמְּדִירָה, תִּהְיֶה תִּהְיֶה
מִסְרִיךְ כִּי חֲשׂוֹן מִכִּיל אֶל רֵלֶת
שְׁמֵאֲחֻרִּיה
תִּהְיֶה לִּי, מִשְׁמֹתֶיךָ, חִיטִּים
הַמְּשִׁירָה, עֲרִיכִים עֲלֵיהֶם חִיטִּים
פִּנִּים, לִמְלֶכֶת, פִּנִּים
אֶל הַקִּיר, עֲמִידֵת מִסֹּךְ
לִפְעֻמֵּם מִכְרֵה שֶׁל חִיטִּים, כִּסֵּי
עַם יִרְיִים אֶל הַקִּיר, לִפְעֻמֵּם
עֲרִיכֵם שֶׁל אֶרֶץ מִכְרִיל
לְבוֹשׁ מְלָכִיָּה לְבוֹשׁ מִשְׁרָה
עַל הַזֶּמֶר, כִּי חֲשׂוֹן מִכִּיל
וְלִכְחֹם וְלִכְחֹם מִשְׁרָה

הנשים, בטור אחר בצד, מסיימת מבט מחכות לרגע שהחיילת הבלגורית שפיה מתאגרף עם מסטיק, תעביר את המגנומטר על גופן. ציצי'ציץ ציץ ציץ עושה המכשיר, אשה מבוגרת ממור ותיקה גריתים בק סך וכתובו פינצטה, שולפת

במה זה שראלה החזילת. האשה מורה על גבוהת. צופק
בשי כלי, לחץ, מתוח.
בכסים פוימה. מימש שטק. "אסור לרבר", מכרי
ההמתרגם. ובאני מילים מתחיל ריאולוג מכסים בין
האמא לילד. האבא לילד. הכסאם גם מציגה הערים,
הברוכים. משפילים את המכס. אחד הצעירים מבית
באבני. מליט את פניו וגועה בככי. שי מבט שוק

בזכותו של אב מספיקה למלא את שם הדמיונות.
הסופט כנבס. בית המשפט
"אני מוחא" ישיבת בית המשפט
840/88. פתחא מוסטפה, החביעה מאשימה אותו
שכבאים 1988 זרק אבנים לעבר כוחות צה"ל, וב־13
למארס זרק אבנים על הנריות בנבלייה. הבנת
הנאש: כו.

השופט: מרדכי
הנאשם: לא מרדכי.
השופט: מרדכי, לתובע: לעצור אותו עד תום
ההליכים! הוא כופר בכך שורק בכלל אבן אם הוא
יכפור באשמה אודה את המשפט ויפיעו עדים, ובית
המשפט יחליט אם עשה זאת או לא.
הנאשם: לא עשיתי.

השופט: מה לא עשית? ורקת אבנים על חגורות?
הנאשם: לא.
התובע: מבקש למחוק מכתב האישום את המילים
ורק אבנים על חגורות.
השופט: ועל כחות צה"ל ורקת אבנים?
הנאשם: כן.
התובע: מבקש ששה חורשי מאסר בפועל, מאסר

על תגאי וקנס כספי.
השופט: מה יש לו לומר לתגנתו
הנאשם שותף.

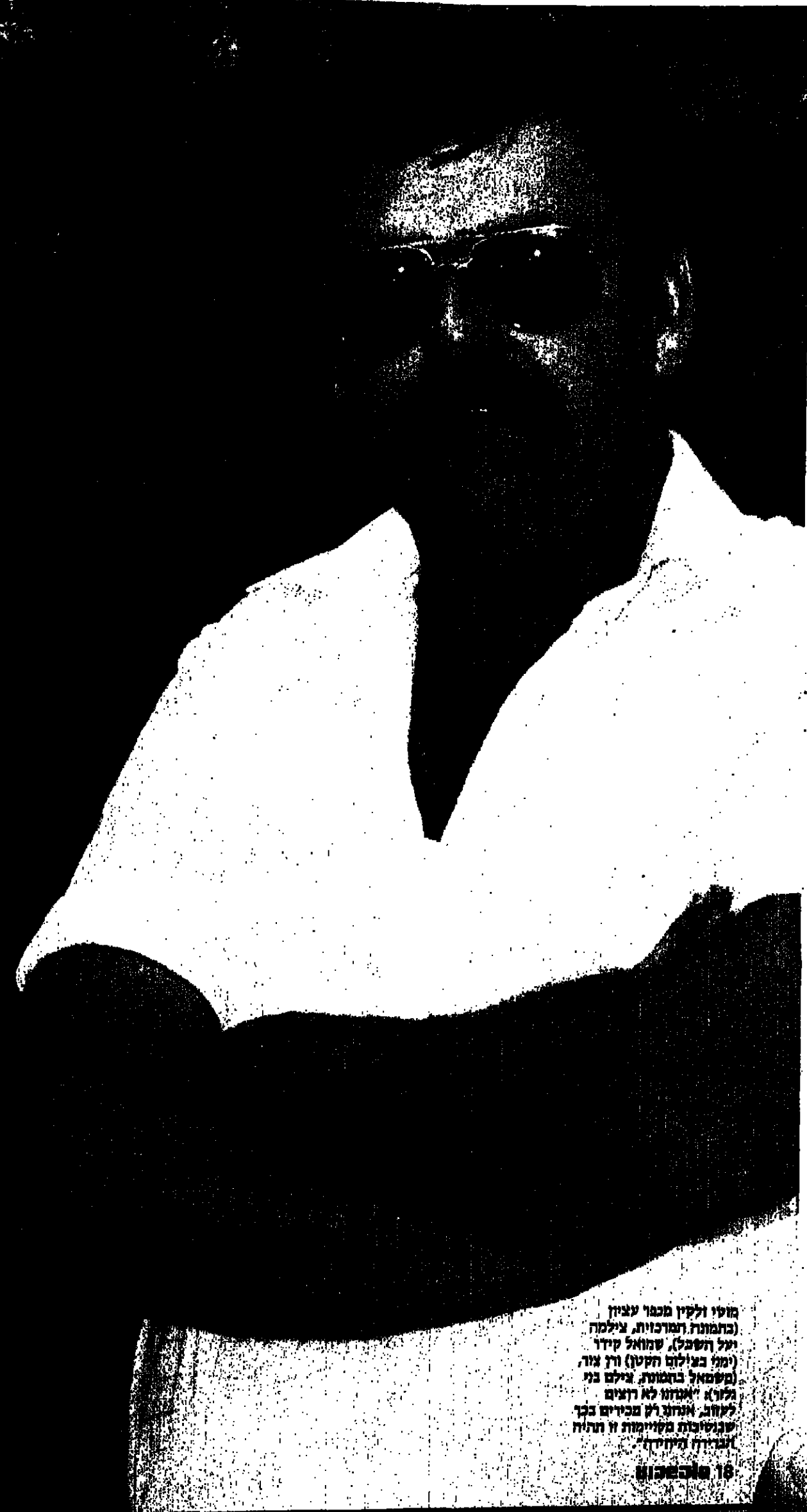
שב, אמר המתרגם. שתי דקות ציפייה מתוחה,
והשופט מכריז על גזר הדין: "התחשבות בהוראתו
באשמה ולפיכך אנן גורר עליו חמישה חודשי מאסר
בבואלה". האנשה הונח אל ראשו. מתיישב "שום שום".

נחמיה בן, אולי הוא חשב שנגמר הסיפור. "ארכה
חודשים על תנאי למשך שנתיים ו-700 שקל קנס"
המישה חודשי מאגר בחמש רמות טיקס. חבא
כחור.

16 מלכאות

ଅନୁସୂଚୀ ୧୬

הנהלת המוסד

מוסי ולקין מכבד עציון
(בתמונת תמונות, צילמה
יעל חשכל, שמואל קידר)
(מח בילום חשטון) ורן צור,
משמאל בתמונת, צילם בני
מורא, "אנחנו לא רוצים
לעזוב" אנחנו רוצים מכירים בכך
שבתוכנו משהיה וזו תהיה
הזכרת מיתוה"ר
18 מלכודות

כיפה שמיאלית

מאת יאיר לפיד

הם באו חייבי עקיבא וחתינוך דחייציו ומשרות קרבי
בצה"ל, והם חיים בכפר עציון ובאלון שבות. אבל
חדינה פלשתינית לא תכחידה אותם, והם לא יתערבו
לדעיון של דיונים ישרים עם אש"ף. מרגיז אותם שאם
הם חובשי כיפות ומרגישים עצמם לאומיים, משייכים
אותם, אוטומטית, ל"גוש אמונים". אז מה בעצם
ההבדל הפוליטי בינם לבין "שלום עכשיו"? ההבדל
העיקרי, אומרים מוסי ולקין, שמואל קידר, רן צור, ד"ר
יעקב כץ, ברופ' אוריאל טימון וחבריהם, אנשי "נתיבות
שלום" – הוא בכך שאם יהיה צורך לעזוב את יהודה
ושומרון תמורת שלום, נדחה ש"שלום עכשיו", "עזבו
מאש בשמחה, בהקלה. אנחנו נעזוב באוהה נכונות,
אבל בצום, בבכי". פנים אחרות מעבד לקו.

הקו הירוק הוא חומשחור. הוא עשוי מכמה שקי חול כבדים, שמתוכם
משתרבים, בדור סדר, מטות ברזל משוחים בגריון עבה, שמנוני. משני
צידיו הוא מחזק בחתיכות תייל מלופף, מעט חלוד. שומרים עליו
שלשה חיילים, אחד גבוה, שניים שמנמנים. יש מחסומים כאלה מקוננו
ועד אלסקה. בעברית קראים להם "זחלת גבול".
הדרך לגוש עציון, אחד משני השטונמנים ניתק מפחית ארומה לבנה של
קסדקסילה וניש אלי. "לאן?"
"כפר עציון".
"למה?"
"עבודה".
"וגי".

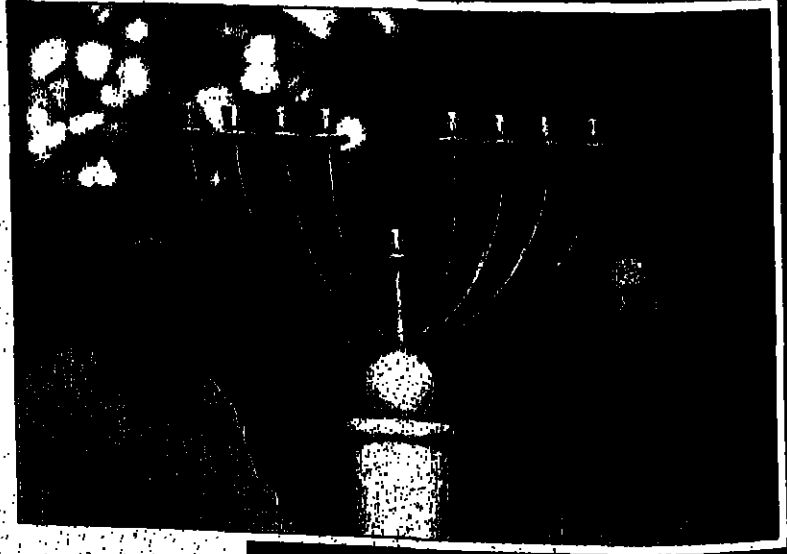
אפשר היה להכין את ה"גו" הזה בשלוש-ארבע צורות שונות. נסעתי. למי
המראה האחרית הוא שב החתבר לקסדקסילה עוד לפני שהבנמתי לשני.
בכניסה לכפר עציון אין שומר. ממלול אספלט צר מבייל לחד האוכל, שם אני
עוצר כדי לשאול איפה גר מוסי ולקין. ביוני 1984, כמה ימים אחרי שנחנפה
ה"מחלוקת וההודות", התבנסו נציגי גושאמונים מכל ישי"ע בחד האוכל הזה כדי
לדון בדרכי פקולה, בעמדות, בשאלה האם יביעו תמיכה, או עידור, או הודאה,
בדרך עמו מוסי ולקין עם שלטים גדולים שקליהם נכתבו "מי שאיננו מגנה –
שוותי". הצלמים שהיו במקום התגמלו עליו בהתלהבות, נציגי הגוש התגמלו עליו
בפחות ותלהבות. "אני לא אשכח את המצאות של חבי לחינוכי כשהוא ראה אותי",
מנצ' מוסי, משר לאחור את השורול הכחל של בגרי העבודה שלו כדי שלא יצלול
לקפה.

ולקין, 35, הוא מבוגרי של טרקטורים, סטודנט להיסטוריה וחתינוך
באוניברסיטה העברית, יהודי חכם שנשמע לפעמים כמו חכם יהודי. תוצר – לא
הוא ירושן בעצם – של "בני עקיבא" וחתינוך דחייציו. בישיבה הוא למד באותה
כיתה עם עזריאל שגור, המוכיר הקדש של מרצת ישי"ע. עד היום הם בדידות.
ממייגות, אבל ידידות. ולקין גם שירת בצנחנים, והוא נשוי, אב לארבעה ומגדל
שש.

אם הוא צריך למקם את עצמו בסך הקצוני, התחפס בעור, של הפוליטיקה
הישראלית, אז הוא בשמאל. מיינה פלשתינית לא מפורזה אדום, והוא לא מתעלף
אם מוכרים בגניו ריונים ישרים עם אש"ף. וכן, אם
יהיה חסכם מייני הוא יהיה מוכן להתפנות מנוש
אמונים. מרגיו אותו לחשוב שאם הוא חובש כיפה
מרגו, משייכים אותו, אוטומטית, לאנשי של העושב
המפרנס ביותר של כפר עציון – חנן מורח. הוא לא.
הוא גם לא החדר שלא.

"מפריע לי", אומר ולקין, "המונטול שחלק
מהציבור החתי נטל לעצמו על הרעיון האומי. אני לא
בטוח שאני יכול להסביר מה קרה לדתיים בישראל,
אבל הגטייה ימינה לא מכמה את בולם, במיגורים
ממיימים היא אפילו מצומצמת". בשקט, כשרק ידיו
מתגייסות מדי פעם לתנועות רחבות, ולקין מפרק
למלים כמות לא קטנת של ועם מצמבר "במה אדם
במני הוא פחות איש איך ישראל מאנשי הגוש? כמה
אנחנו פחות לאומיים אנחנו לא מתיישימו לא עושים
מילהאיים מי נתן לאנשים שאף פעם לא עבר את הקו
הירוק את חובות לרבר על עצמם כעל "המחנה
הלאומי" מה פתאום?"

"אתה יודע, כשהתחילו המהומות בשנתיים היה לי
(תמשך בעמוד 58)

הנה זה מתחיל

הנה זה מתחיל

פריגת

הנה זה מתחיל. המכירה הגדולה של האנשים הנפוצים בחליפות הריקת, עם המלים הריקות, עם המסמאות שלא אומרות ולא כלום. הנה זה מתחיל, הבחירות מתקרבות, ואיתן - הניבוי האנומטי, הכסף שנשפך במים והוא הכסף של ושל, ומי כמוך יודע כמה אהנו לא צריכים את הניבויים שלהם עכשיו. כל אלה שמעולם לא עשו שום דבר טוב בשבילנו, ויש להם החוצפה להעמיד פנים בכל פעם מחדש - שאנחנו כל עולם למרות שכלנו יודעים היטב שמה שמעניין אותם יותר מכל זה נקודת הניבוי כינס לבין כיסא השררה, כלומר - החזת שלהם.

כל אלה שלא היינו יכולים לראות אותם בשלוויה או לשמוע את קולם ברדיו מבלי לצחוק או לבכות, פתאום, ככמעט קסם, הם מנהיגים רגולים, מודעים מעט, שעשו כל-כך הרבה למעננו, ואנחנו ששט היינו עיוורים מלראות את חונם, תופעה חדשה מתגלית לך פתאום, חוזר-מחדרת - חוזר שרק בעוד שנים רבות יסוחרד לפירסום. ולפי הסדר הזה אנחנו צריכים לשפוט את הראשים המדברים הללו, שיתחילו עכשיו לדשק לנו בראש באופן סדיר, פחות או יותר, ולא יתחילו לנו עד שנבנים איוו את מוסיימת לאיה וריץ מסויים, באקט הדמוקרטי הירוק, וגבשיח להם עוד ארבע שנות נפיהה גוססות, בהן הם שוב יעשו דברים גבוהים שאנחנו נמוכים מלראות אותם.

כי מי אנחנו לעזאזל! בסך הכל עם. והם, הם המדברים, האנרכאגים, שאלילא הם מי יודע מה היה שדה לנו, ואיפה היינו עכשיו, אם בכלל היינו, או לאמנו והיום, על הקירות כבר נמרחות הסיסמאות הראשונות. למשל, סיסמאות המעריץ: "זו עם כוח המהפכה", וכן הלאה. "זווא אתם! אתם מסתירים".

אבל כי רכב אל הקיר, בשנת בחירות. הנה זה מתחיל, עוד מעט הם יעלו ויבואו, בחשידי שרות ומשרדי מוקד, ענגללים ומעובדים, למכור לנו את הסחורה הקולקלת, את המפלגות המושחתות, את הלאיכלום הזה שנקרא מוליטיקה ישראלית. מעט בארבע שנים הם מבצבצים, עושים טובה שום בכלל מדברים אלינו, ואנחנו צריכים לבחור בין דבר לקדחת, בין מלחמה לאידים, בין אפס לתא. הנה הוא באה, שירת הבראיניקים הזאת, שאין לה תחלה ואין לה סוף. פרצופים אדומים ומלאי שיער יתרוצצו שחרב האחרון שאכפת להם זה אתם, אבל הוא אתם מתעקשים לייצג אתכם, עם ההבטחה המפורסמת על המניע: הרי כולנו יודעים שהכל זה עניין של מה אכפת לכם ללכת עלינו המעט אנחנו נדעם ממש כמו כל השאר, או קרית, בואו נגמור עניין זה - נתמשיך לא לעשות ולא להחליט הלאה, נגמור כבר עם המושח המכוער הזה, גם לנו זה לא יעלה מכל הבחירות המלוכלכות הללו, או בואו נצביע עתה, ונקרא לה יום.

המראיין השלישי נכנס לתמונה ואיך אתה מכיר את זה שאתה בעד תציג למחזרת והחזרת? והאם באמת יש להם סיכוי לחגיגה כאן יש לו הדמנת להתנפח לשיא נפחויות חדש, כשהוא אומר זה עניין בינו לבין הנשיא, והנפחים המפאשרים מקבלים הרגשה שכאמת אין להם מה לראות מדובר בבולן אמריקאלי, שסוף עניינים בשקט עם הנשיא, ולא בסלחנות, איש חוזן מתחרתי שעשה לנו טובה שהא בכלל הגיע למיקום נמקט לשבת, עם הנשיא ולדווקא חגיגות מתרחקות.

אתה ממש לא יכול להבין כיצד אתה מבוגר בחליפה נאה, ואפילו שפם, יושב במשרד המשיש רקות ולא אומר כלום, ויכול זאת - מקורו ממלכיות גיטחה, גם כשנגיעים במלך שנתשכב בציפור נפשו, או אלי מוכנס למר באירודנפשו, ושואלים אותו מדוע הוא בן-לארץ כל חלום, ומה רע כל-כך בארץ המתרחשת שלנו?

הזנתן גפן

המו-בחרים

על כך השריר אפילו לא מוכן לענות. שנה שלמה מתוך ארבע שנות שזה השר בויל, ומה שיש לו להגיד על כך זה: "בוא נדבר על דברים רציניים, אחי". וכי יש נושא רציני יותר משר עבדי שכבר כמעט שכח את השפה העברית מרוב חילול למתע הוא ראה ממנה, בוראי מחבה לו איזה מכוס להתייף אותו מכאן כדי לפתח את התיירות שלנו כרימטיקסגמרוול מאיוו ארץ שקטה אחרת. כי באמת, כשאמה חושב על זה, הרבה יותר קל לפתח תיירות בארצות אחרות, רגועות יותר כמו השטן ב"עליה בארץ המלאכה" הוא מצייץ בשעונו וכל הזמן מאתר לאיוו ארץ אחרת, נטולת-שריר.

יושב לו מובחר ב"מוקד" ומנסה לשכנע את שלושת המראיינים שהוא בעצם שר ולא דיילת. שלמרות שלא רואים עליו, הוא משהו, ואין כמוהו לטובת התיירים והמשפטים. ויתכן שהוא בעצם משהו-משהו, השריר הזה, שופט תיירים, ומארגן טיולים מאורגנים לשופטים, אבל למה על השבונג? ולמה הוא לא אומר ולא כלום במשך חמישים רקות, לפני המרת של יום רביעי, שנקרא במקרה "ציידי בורד הוא הלב", ולא דייל כמול הוא השריר?

לבסוף, כשרואה המראיין שמראייניו מעיזם לחייך, הוא אומר שוב: "בוא נדבר רציניים, אחי" והוא כן, האיום תגדול מכולם "בקירוב התיינה בחירות, וזעם ישפוט אותי" לפי מעשי". כנראה שהתכוון להגיד: "הם ישפוט אותי לפי מטעני".

בוא אלי שרירי נהמר, שכ אצלי על כי היר, שב תנח אל תירא, ותעוף בחורב. והשיל המעופף הגיל הוא, לצערי, רק משל רדונמה לשאר האסטרונאוטים הנפוחים שעומדים מורד מכאן ועד לאוקטובר. כדי לשכנע אותנו שהם מוכינים בשבילנו. גם המובחרים שמעריפים להתגורר בארץ, קרוב לוודאי בכלל האקלים, כבר מזמן לא נוה. מה שיקשר אותם לכאן זה האסא, לא המעשה.

תנה זה מתחיל, השקט האפור - המכירה הגדולה של האנשים הנפוחים. אחת מתחיל להבין מה מצפה לך בחרשים הקרובים ונושא תחילה מי יתנו שוק מי יתנו? שרירי, ואמרוש כנסיים, ואעוף מכאן לכל הודעות, עד אחרי מצעו התלונים הגדול, עד אחרי הבחירות.

מלך ארקה

עוגי מלך ארקה

עוגי פילובסקי הולך לארקה. הענק הצעיר מתל אביב, רואה החשבון שהתחתן עם הבת של רוזנברג. קופל. והפך לחלק מאימפריה מקומית. שנה וחצי לפני נפילת הקונצרן, מכר את חלקו. בד"ח המפרק שהוגש לבית המשפט נאמר כי "מנהלי החברה השתמשו שלא כהוגן בכספים ונכסים ועשו מעשים שלא כשורה". ארקה: "הפעלנו משרדי חקירות, בדקנו את כל השמועות ומצאנו שהכל רכילות" מאת אביבה מץ

ב חוגי הברנזה הבינלאומית נחשבת ארקה לחברת תעופה מקומית, לא יותר. בחוגי חתי יירות בארץ, נחשב עוגי (שמואל) פילובסקי, לאיש עסקים ממולת. הצירוף החדש, ארקה-פילובסקי, מעורר לא מעט סימני שאלה בחוגי הסילון והתיירות.

בדצמבר כרוזו מהורדת, שמרסנט חברת ארקה לרגל שנת הארבעים, מסכם המגביל הוצא. יוסף רחן, על רקע דיילות מבריקות וצילומי נוף נקיים, שלושים ותשע שנות פעילות. ברזח גאות יחידה, מעלה המגביל על גס את אמיתות החברת, את יציבותה ואת קצב ההתייעלות המדהים שלה. מזה אפשר להסיק, שארקה חיה כבר גודלה. האנשים שם יודעים מה טוב לה ולמי עקרון משוט זה בחרים את מנהלם הכללי החדש. לבר.

במסגרת סבב המינויים המגבילים האחרון במשק, המינוי הזה הוא אולי המרוב ביותר. אחי בני גאון שחלך לכו, יוסף רחן שחלך לקראת, יגיע תורו של פילובסקי לבחור לתוך הכורסה הזמה של ארקה. ב-85 במאי, פילובסקי, ממקום מושבו בפרנקפורט מנהל מזה שלוש וחצי שנים את החברה השניה בגודלה ובחשיבותה של אל על. "איש מקצוע מעולה", אומרים עליו החברים שבתו בו בארקה, "איש תיירות ותיק".

חקשר תיירות-פילובסקי לא מתחיל בארקה, גם לא כאל על. קודם היתה קופל. בחוגי התיירות אמרים שקרית קבוצת קופל ב-85 היתה הגדולה מכולם. תחומי עיסוק רועשה, מלווה במסכת השמצות הדדיות, תיסכול והרבה עצב. דרמה שלא היתה מביישת את מניין הילדיו. אהבה, שנאה, קנאה וריבנות עסקית. דאלאס מקומי. סאנה משפחתית. שפרצה לפתע לבתחתו בעמרים הראשיים.

המגביל החדש של ארקה, עוגי פילובסקי, שקיבל את ברכתה של מועצת המנהלים של ארקה פור אור, היה שותף בכיר בחברת קופל, שנמלה שנה וחצי לאחר מירשנו ממנה. "מולך מבריק של איש עסקים ממולח", אומר מכר ותיק שלו מהברנזה.

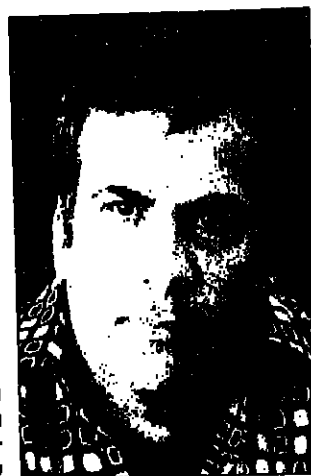
הסיפור העצוב באמת, התחיל בשנות השלושים. קופל רוזנברג, האיש שמאחורי השם, עלה מפולניה והקים את השושלת. כשתי יריו בלבד, כמו שאמרים וחולצים. על קופל רוזנברג אמרים שהיה בעל מעט

"לא פגעתי באף אחד במודע. תמיד כלטתי בעסקים ואדם מבריק שמוביל בעסקים יש כלפיו רגשות קנאה. אולי עברתי והרוח נשבה במקרה ופגעה במישהו. אני לא מכיר אף אחד שיש לו משהו נגדי, חוץ מגיס, שיש לו טראומה"

"נעשה לפילובסקי לינץ' לא מוצדק על רקע של חשבוניות אישיים. בדקנו אותו בכל מקום אפשרי ולא מצאנו כלום. אף האשמה פורמלית לא עומדת נגדו. לארקה דרוש מגביל עם מעוף שיווקי וקשרים בתיירות. את אלה יש לו, ולנו זה טוב"

עוגי מלך ארקיע

מימין לשמאל: יוסף רון - רק שבוים, סמי רוזנברג - היו מדינות בלתי מוסקות דדי בורוביץ - "המנהלים בארקיע לא מוטמנים"

רובנישטיין זה היה טוב לבזנס, שלא יידו שקנו עסק שכשישי חי.

עוגי פילובסקי נסע לגרמניה. סמי רוזנברג נשאר בקיפול, בארץ. פילובסקי קיבל את ניוטל הסניף של אל על שם. רוזנברג פשט את היגל לבר. חברת קופל קיימת היום רק בספרים. הסניפים נמסרו, העובדים הלכו הביתה. העושים מחולקים בנכסים. המספר של החברה, עובדיה בלם, עובד מאז שעות נוספות. מכין ורדיות וחיות רצת לבית המשפט.

תכשיט פילובסקי קיבל מינוי. לא מנכ"ל אל על כפי שרצה. מנכ"ל ארקיע, אומרים על פילובסקי שהצליח בגרמניה ושהוא האיש המתאים ביותר לחפקיד הון. מי אומר זה אומר, הבכירים בארקיע אומרים, אלה שהביעו בשבילו במעוצת המנהלים, וכמה בכירים באל על.

"נכון שפילובסקי עשה גדולות לאל על בגרמניה אבל אם היה כל כך טוב, למה לא קידמו אותו עכשיו?"

אומר על כך פילובסקי: "כשהגעתי לגרמניה, חלקי בעצת התיירות הכללית משם היתה 19 אחוזים. היום יש לנו (לאל על), 35 אחוזים ולחברת השכר הישראלית, I.C.S., שהקמתי בשיתוף עם ארקיע ואל על, יש עוד 20 אחוזים. זאת הצלחה גדולה מאוד. מיטות השכר בגרמניה הן, עי שאני הגעתי, מאוד לא מסודרות. היתה תחרות פירוקה, מחיר לא היה מחיר ואי אפשר היה לסמן עלייה. יש אחד בריסטי מיטה עלה וחש מאות מארק ולמחרת זה יכול היה לרדת למאה מארק. אני עשיתי מרד בבלון וכולם יצאו נשכרים. עשיתי רפיס מרבים לאל על, אז למח נתונים קי ללכת.

קדם כל, לא עובתי את אל על. קיבלתי חמשה לומן בלתי מוגבל. קיבלתי סלפון מהארץ. צלצל אלי ירד מוצעת המנהלים של ארקיע, שלמה וין, וביקש ממני לבוא לארץ לנהל את ארקיע. ביקשתי ממנו שעה למחשבה. אחרי שעה חזרתי לסלפון. אמרתי שאני מבטיח בשני חגאים: שרפי הירל יברך ושמעוצת המנהלים תסכים פה אחד. והא הוויר לי סלפון ואמר ששני תנאים תוקפים.

לא נעלמת מחו שרפי הירל תסכים מליך מרד לחבר עליין.

ואומת שנעלבותי הייתי מאוכזב. קויתי שהוא לא יכניס. והתקשרתי לרפי לשאול אותו. והוא אמר לי: יש לנו בעיה. וחתמים המרכים עם ארקיע חשבותי מאד ולכן ביליתי על המיני. יותר מאוחר הגעתי לארץ והתגשתי עם הירל בארבע עיניים. הוא אמר שאני לעצוב את ארקיע בלי מנכ"ל טוב לטווח ארוך. אחר כך, גוע לי שיש רשימה של 32 מועמדים (רומיש נעשו 27)

מחשבות 25

מוחה של אשתו הוא ירש 18.5 אחוזים מהעסק, אחרי מותו של קופל הוא ירש עוד 12.5 אחוזים. לסמי היו 12.5 אחוזים בלבד.

פילובסקי אומר שכאזנה תקופה הוא היה זה שהציע את החברה למקום ראשון. העובדות, הסרות סטטיסטיים, נשארו יבשות. באוגוסט '85 הזכירה החברה כפושטת דגל. קרמו לזה מספר מהלכים כלכליים. בסוף '85 היה מרד סוער בין שני השותפים, שלא הצליחו יותר להנשים את החברה והחלת בתקשורת הכותיר את הארוע בכותרות: "נירושים במשפחת קופל". בענף אמר שפילובסקי ממוח, ידע מתי לצאת. לפילובסקי באומן אישי, חשוב מאד להרגיש את התאריכים. כמה שיותר רחוק מ'85, יותר טוב הוא אומר על כך "הציאה שלי מקופל התחילה עוד ב'82". דרכיו נמרדו. לא ראיתי עם סמי את התולכים עין בעין. הקש ששבר את גב הגמל היה מלון אסטוריה בתל-אביב. זאת היתה רכישה שלי. נכנסתי לעסקי מלונאות. חלף טוב מאוד. כשפרצה מלחמת שלום הליל, אסטוריה התחיל להפסיד כספים. הכסף ורם מקופל לאסטוריה במשקם להיפך. חיזו לנו שלוש חודשים ללמכור. גיסי, שהיה בעל זכות וטן, התנגד. אחיון רובנישטיין, שהיה שותף שלנו באסטוריה, הסכים לקנות את חלקה. סמי התקעקע על עוד 250 אלף דולר. הוא ירע שהמצב גרוע ולא רצה למכור. באותו הימים עם רובנישטיין, קראתי לו החוצה אמרתי לו שאם הוא לא מוכר, אני עוזב. מאז היעשנו גוף שיקנה את חלקי בקופל.

רכו של פילובסקי מוכרת קופל החוצה וחתה כמעט סלולה. הוא הבין את זה - וסמי הבין את זה. איש מחם לא התפעל ולא ניסה לעצור. אבל היתה בעיה. עוגי לא חלם למכור את חלקו לסמי. השנאה התודית היתה הסרת פשרות. התנאי שלו למכירתו היה שגוף אחר יכנס לחברה במקום. את מסכת הגירוש, כמו בכל משפחה חנוכה, ניהלה סוללה של עורכי דין. במשא ומתן מיניע הצליח הגיסים להגיע להסכם בדבר מכירת חלק של עוגי והתנאים הנלווים. החברה שהסכימה לקנות את חלקו במסו של רב, וחתה לגירוש רובנישטיין, מבעלי מלון אסטוריה. בדצמבר '85, מרד עוגי פילובסקי את הירל של קופל מרדב שטרניובסקי בתל-אביב, באקורד סופי צורם.

"נעלבתי שרפי הירל ביד על המיני, אך הוא הסכים שאסור להשאיר את ארקיע בלי מנכ"ל טוב לטווח ארוך"

על השאלה כמה כסף קיבל, מסר פילובסקי לענות. הסכומים שהוזכרו או היו אסטרונומיים, בעסקי אחר בתקן 7.5 מיליון דולר. במשק אחר, והכויר רק שכעז מיליון. את האמון קשה לרש, וש אטלו גרסה שמוענת בורקס, כי פילובסקי לא קיבל כלום עז את האקספריה עם שתי הויות. אחת ברדב שטרניובסקי 21 ואחת בירושלים, תחורת, תהיה: כל העובדות והישיבות את סכומי העסק או, זאת אד, לא ושלטם להבהר. לסמי רוזנברג זה היטם את הלב, כליל אמת "תראו כמה אני שותף". הוא אומ: שיתשבו עלי במנהלים של מיליוני דולרים. לפילובסקי זה לא הפריע. לחיפיו: עשה אותו חשע וגרול. לחברת

(רומיש מעמוד 23)

הקופל אומר: "היו מריבות בלתי מוסקות על דרך ניוטל החברה בין סמי לבין עוגי. הם היו שני הפכים. ממדיה פיננסית, עוגי הרבה יותר עירני מסמי. סמי ידע למכר אבל עובר על ווליום גבוה. מעניין אותו רק המחור. הגר של התוצאות לא מעניין אותו. עוגי היה החד הויה בחברה. איש מסור פיקה. מבין בעסקים הרבה יותר ממוחל מסמי. סמי היה נחמד. על עוגי אי אפשר להגיד שהוא נחמד, וזה בלשון המעטה. מבחינה מקצועית הוא צורף מוצלח של איש מינגסים וחיות. קופל נשבר מזה, ובשלב מסוים החליט לעזוב את הארץ. נסע לארה"ב עם אשתו. שם הקים וניהל סניף של החברה.

ופל רוזנברג בנייריווק, סמי ועוגי בארץ. הצמר מרדב שטרניובסקי, ממשיך לשחק בנרול. קופל השאיר לעוגי את ענף התיירות הנכנסת בחברה, שהיה באחריותו. סמי היה אחראי על התיירות היוצאת. ביחד הם הגרלו את מספר העובדים, הרחיבו את הפעילות והסיעות יוצד קשרים בענף. פתאום קופל הפך להיות פדמה. טלם רצו להיות חברים שלום. לגעת במיחות, להחזיק בחללה. ויי חברה, סירגים טובים, בתים יפים, הרצליה פיתוח, נווה-אביבים. הכל נשאר במשפחה.

זה החזיק מעמד פחות או יותר, עד 1977. אז נפחת עיניה, אשתו של עוגי, ממחלת הסרטן, כשה לאר מותה. נפטר קופל רוזנברג מאותה מחלה. אומרים שלא רצה לחיות אחרי מותה של בתו האהובה. לא יצא להילחם במחלה מכאן ואילך, וההידרדרות מיטתם בין פילובסקי לבין סמי היתה מהירה. איש מכם לא ניסה עוד להסתיר את העוינות ההדדית. החיסים התיפר עד לניתוק מוחלט. המגע היחיד ביניהם התקיים בשיבות ההנהלה השבועיות. פילובסקי התחתן פעם שנית, אבל בדרך להפראני יש עוד כמה שאי ביניים בדומה.

Budget

שבוע השכרה רכב בחו"ל

לדוגמא

רק 199 DM בגרמניה!

חוגמאות נוספות למחירים המפתיעים וללא תחרות של באדג'ט, להשכרת רכב לשבוע ימים...
רק 695 FF בצרפת!
רק 80 £ באנגליה!
רק 1,844 AS באוסטריה! ועוד...

בבאדג'ט אינך משלם את כל הסכום מראש בארץ, וכך אתה חוסך בסה"כ התשלום. אצלנו בבאדג'ט אתה זוכה לתעריף המוזל גם כאשר אתה משלם מקדמה של 20% בלבד! את היתרה תוכל לשלם בנוחיות בארץ החשכרה. בדוק, השווה ותזוכה - בבאדג'ט אתה מקבל את העיסקה הכדאית ביותר.

לפרטים נוספים פנה אל סוכן הנסיעות שלך או לבאדג'ט, מרכז ההזמנות, דרך פ"ת 74, תל-אביב, טל. 03-336171.

להשכרה בגרמניה - חמקונית 27% בלבד!
* תמחיר לרכב מסוג A, לשבוע, ללא הגבלת ק"מ, לא כולל מיסים וכיסות.

חברת השכרת הרכב הבינלאומית הגדולה בישראל

Budget

rent a car

השכרת רכב

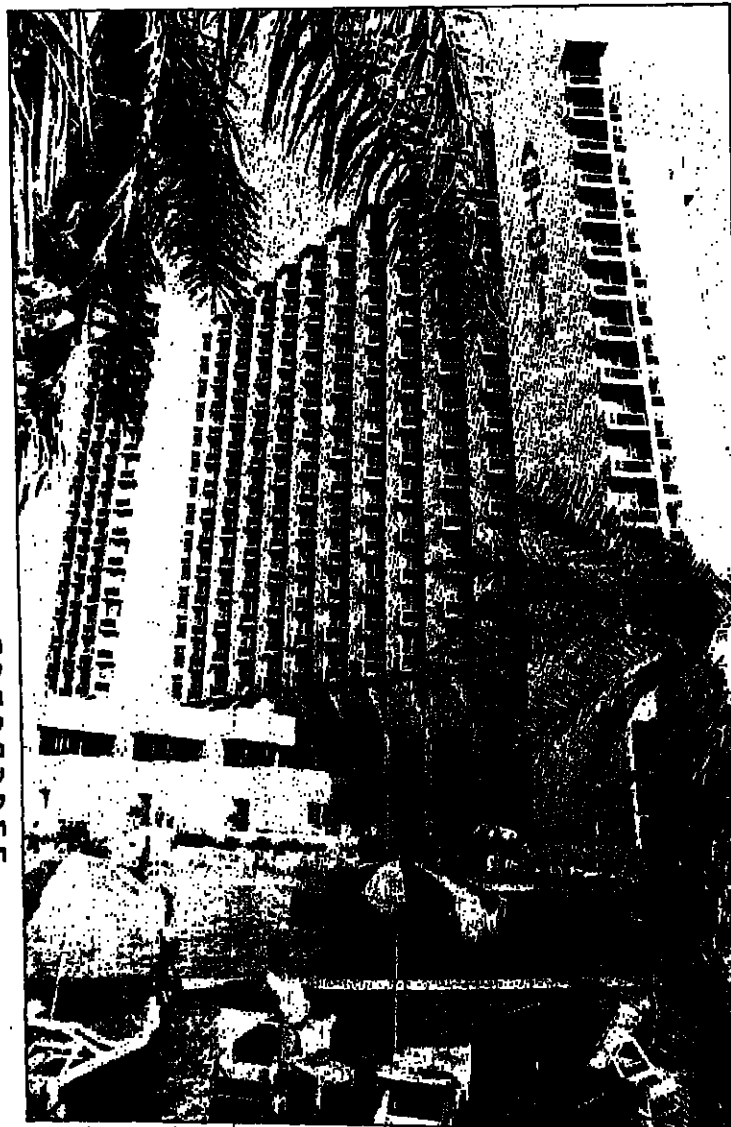
לסלברא אלבר

דג

מלך של ארץ

עווגי מלך ארקיע

ממלון אסטוריה: הקש
ששבר את גב הגמל
במערכת היחסים עם
סמי וזוגו.
מילובסקי: "היו
שלוש הזדמנויות
למכור אבל לסמי
היתה זכות וטו והוא
התנד."

[illegible]

אביבה מע
סופסופוט 27

פילוסופי נהגו על פועלות, ומעשים כדלקמן: א.
הענין הראשון שם קשה הרבה ב"ל לחשוב: שמה על
שם שבבן, כפי ש"ל בכתביו: נאמר: "לעולם חשבו
מאד: כי לא הענין הראשון שם קשה הרבה על פועלות
הענין השני: לחשוב ב"ל חשבו: שמה: כפי ש"ל
הענין השלישי: לחשוב ב"ל חשבו: שמה: כפי ש"ל
כיום שם 160 אלף דולר. כיום שם 160 אלף דולר.
בהנחתו לחשבו: שמה: קשה: דורש: לא שום עד
היום".

המורה מרגיש שחשבו: שמה: כפי ש"ל לחשוב
האחרון: כי כאשר, אינו מציא מכלל אפסות: "חיי"
ש"ל מליים: אפסות: כפי ש"ל מליים: אפסות: כפי ש"ל
פילוסופי לא מרגיש שחשבו: שמה: כפי ש"ל
שחשבו: שמה: כפי ש"ל: שחשבו: שמה: כפי ש"ל
אכלו, אכלו, לא אכלו: כיום: המורה: כפי ש"ל
כלל: אחר: שחשבו: שמה: קשה: דורש: לא שום עד
היום".

עם מציאת המורה: שחשבו: שמה: כפי ש"ל
המורה: שחשבו: שמה: כפי ש"ל: המורה: שחשבו: שמה: כפי ש"ל

ה'אוויר בארץ מלא רפילות
על כל אחד ומצאנו שאין
כלום בזה על ענין: אין לנו
ספק לגבי יכולתו המקצועית"

התחנך והיה הראוי לאת הרשימה השמות הם
אנשים מוכשרים מאוד בענין. ככלל לא לקחתי
חשבונו שקיימים כל כך הרבה אנשים מוכשרים.
אני ציפי את ההחלטה. חשבתי שאולי זה ג'וב טוב.
האנשי לא מרד מפני אלי. מיצוי על שאל על ויתור
עלי.
רפי הרלב לא הסכים להגיב על דבריו של
פילונסקי.

אל על מתגלה בימים אלה סבב מניינים חדש. זה לפני שילובסקי הגדל לארבעה, אל לקחו אותו בחשבון. בלי יעידו לו קידום בחברה בשלב הזה. בכיר באל על אמר על כך: "בנוסף שפילובסקי עשה גדולות בנמניה. קידם שם את סבב המטען. אבל נשאלת השאלה, הוא לא היה כל כך טוב, למעלה אל קידמו אותו עכשיו הוא למשל לא קיבל את יוהל סניף ארזה"ב ולא את סניף ישראל. גם ממכיל למסחר לא הציעו לו. זה היה צריך להיות "זה היה טבע".

**ג'יסי סמי ידע שדמצב גרוע
ולא רצה למכור את אסטוריה.
כאחד הדיונים אמרתי לו
שאם הוא לא מוכר אני עוזב"**

פלוסקי אמר שזאת בעיה "אני לא גרתי
...אל על, אני בחוץ, קשה להכריע, שם בשבת
היה מוכן ל'מסחר' או מנהל חשבון חשב'ה או
שם חיים שלא שייך לתחום ההולמות. אפסירם.
היה חיי מידע קשה בהרבה: דאנסס 89,
שם שלמה רדצקי וקורני לויטא דאן מושה
הגדלה... המדפיס האלה צריך דאן האש
החב ודעברט האש האש חב ביות... אבל עכש
...שם על עצמי, עכשיו זה יופי, זה לא מכל
...ל' דם עשורב' או בנות תוכנית, אני מרצה
...כלית מה אעש בארץ, זאת לא ירדה
...ל' זה דאן תחפ'.

יש אנשים שנפגעו ממך, שלא מרבים עליך
בטוב?
"אני לא מגיעי באף אחד במדע, תמיד בלשתי
נסקים. אדם מרביץ, שבורלץ בקסמים מדי יום
ולפעם תפגעו בזה. כפי שאת פעילה ונחלת
בכלים, אנשים נבועים בקבוצה חלוצית. אולי עברתי
דרכ נשבה במקרה ופגעה במישהו. אני מבינה את
יש לך משהו נגדי, חוץ מגיסי, שיש לו
אסון."

[illegible]

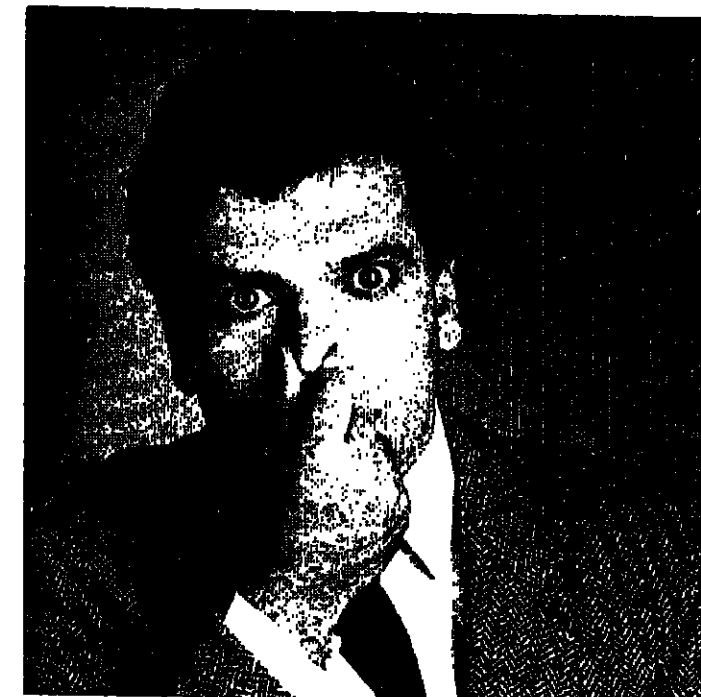
ועוד כתב המפרק בדר"ח: "במסגרת חקירות
ה' נקט המפרק בהליכים להשבת כספים וגנבים
וצא בידי המנהלים במרמה או שלא כדון ולהטלת
לחץ אישית על המנהלים להחזיר החבות. שמואל

לא ישמעו

קרבוסיין
שתי כמוסות למניעת
הצטברות גזים.

לא ירגישו

**לא ידעו,
שאכלת
צ'ולנט
בשבת.**

[illegible]

• חתכשיר רשום במנקס חתומות של קו"מח "מכבי" (104%)

אָפּיק ווּזע עובר.

کتابخانه

כולם שווים

(המשך מעמוד 16)
מת, היה מרצה עונש חמור יותר, מזה שקיבל מרצחן.
הוא מתור.
נער בינני, כתב האישום: בארבעה במרדא
השליך אבנים לעבר מכונית צבאית, בישיבה הקדמת
כפר באשמה.
השופט מה עמדתו היום
החובע: עד התביעה לא הגיע
השופט: אתה מודה היום
הנאשם: כזמן שתפסו אותי הלכתי עם אבא
לקנות ירקות בשוק.
השופט: מודה או לא מודה?
הנאשם: שתיקה ארוכה. מבט באביו, כן, אני
מודה. לא רוצה לבוא לשם מנגצת עוד פעם.
התובע: מבקש מאסר בפועל, מאסר על תנאי
וקנס.

הנשים מונעות לבית המשפט. חיילת עם ממונמר עורכת את החיפוש על גופן בבנימין

הנאשם: מבקש את זכות הדיבור. השופט מתנהג
בראש. "כבוד השופט", אמר האב, "בית
המשפט נבנה בשביל צדק וכבודך למדת את
החוק כדי לעשות צדק".

השופט: כן, למרותי. רבני לענין, לענין.
האב: בתאריך הארבעה לשני הייתי עם בני. הן
אצלנו פועלים בבית והיה עוצר בגבולית. לא יכולנו
לנסוע למחנה.
השופט: הייתם בשוק?

האב: כן.
השופט: הבן שלך אמר שזוהי זרק אבנים.
האב: הוא לא זרק. אני ביקשתי ממנו להתרחק. אני
מבקש להתחשב במצבו של הנאשם שהוא תלמיד וגם
חולה. הוא עוצר כבר שלושה חודשים.

"העונשים נעים בין שלושה לששה חודשים. הכתרים בין גודיהדין של השוכבים. יש אחדות ענישה. היסוד האיש די גמור"

גור הדין: ארבעה חודשי מאסר. ארבעה חודשים
על תנאי למשך שנתיים 7000 שקל קנס או 40 ימי
מאסר במקום. הנאשם: אני מבקש לשבת במאסר
במקום לשלם את הקנס.
האב: משפיל מבט.
הגנני: הנה שייך לקבוצת נאשמים שכפרה
באשמה בישיבת בית המשפט הראשונה, המכונה
ישיבת הקראת. במידה ואין הם מורים באשמה, משפטם
נרדף עד לישיבת חכמה, אליה מוזן בית המשפט עד
תביעה, רובם עצורים מרצמבר, יואר או פברואר.
עתה, לאחר מעצר של חודשיים-שלושה, נערך הדיון
השני. ביום הראשון לשהייתו בבית המשפט הצבאי
בעזה, אי עד לא הגיע. ביום ביקורו השני הגיע עד
אחר מתוך שמונה שהומנו. כאשר הנאשם ממשיך
לכפור באשמתו, שוב נדחה משפטו בחודשיים-חודשיים,
עד לישיבת הבאה, בתקופה שהערים יגיע.
למה ערבים לא מגיעים?
רוב הערים הם חיילים, אמר התובע בנחישות.
"שעסוקים בפעילות מבצעית. למעמים מפקדים
מסרבים לשחרר חיילים בשביל עזות. ישנם גם
מילואימנים שלאחר גמר שירות המילואים חוזרים
הביתה, וכשהם מקבלים זמן לעזות לא בראש שלהם
למוד ולעזות".

מה זאת אומרת לא בראש שלהם?
"זה המצב".
"ו לא נבדירה".
"בניסיון זה עבירה".
נבקשו איות הליכים דוקיים נגד ערבים שלא
הגיעו.
"כמו האחרון אני יודע שפועלים בענין".
דיוע לך על איזה מקרה שני שלא הגיעו נכששו
לא ידוע לך.
"בנין להגות שהמלחמה כלפי הערבים
28 ספטמבר 1979

העוסקים מאור מוכרת היטב לנאשמים. "זה לא
רלוונטי כל כך", אמר התובע, "כי בישיבה השנייה
כמעט כלם מורים".

אולי חלקם מורים בגלל שהם לא רוצים להכות
במעצר עד חודשיים עד שהערים ואילו לבוא
"זה את אמרת".

משרד התביעה עמוס חקיקים. תיקי קרטון
צבעוניים. כל תיק שווה אבן. אולי מחסום. אולי צמיג
בוער. רישורף. כתב עגלגל. עזות חיילי: "נתקלנו
במחסום אבנים, צמיגים בערים ועמור חשמל וזה
מונח לחובת הבכיש. כמה צעירים תתחילו לירות בנו
אבנים. עצרנו את הכבד ופתחנו באש באוויר כי היינו
במצב קשה. אני ראיתי את הכבוד. הוא היה רעל טנים
בצעף שחוראפור. רדפתי אחיו. הוא הסתתר מאחורי
עמוד בתוך וילה שלא גמר לבנות אותה. בירוי היו
שני אבנים. תפסתי אותו והעלתי אותו לאושר".

תיק אחר. כתום. ערות: "אני עובד כמכונאי
בישראל כבר ארבע שנים. בשבת לא נסעתי לעבודה.
בארבע את הצהריים ראיתי חרבה אנשים חלבים
במחנה או הלכתי איתם. מתאם ראנו גים של הצבא.
הוא והקרב אלי, ורשתי עליו אבן וברותני לבית שלי,
נתכנתי לתוך ארון הבגדים. הקצין שרדף אחרי מצא
אותי בצרון ולקח אותי לכלא. אני מאור מצטער על
מה שעשיתי ואני מבקש סליחה וחמישים".

כולם מבקשים סליחה וחמישים. תאומן של מידר
האבנים מול חרובת, מול הצבא, מול הכיכר נגמ בבית
המשפט. אין לו רמז. זכר. כלום. השראולוגיה היחידה
שתופסת באולם בית המשפט הצבאי היא - לחזור
הביתה.

הוא בתור. גנמ, חיוור, במעיתים ישראלים עדיין
לא הגיע לגיל גיוס. עצור מרצ בפברואר. בישיבת בית
המשפט הראשונה שנערכה מיד לאחר מעצרו לא הודה
באשמת ירי אבנים על רכב צבאי ותנגדות למעצר.

השופט: עכשיו אתה מודה
הנאשם: לא, אבל אני מבקש לרבר.
השופט: אם אתה לא מודה אני דוחה את הדיון.
תברר בישיבת הבאה.

הנאשם: אני מוכן להודות, רק שיזן לי לזכר.
השופט: שלא יעשה לי טובות. המשפט נדחה.
הנאשם: לא, אני מודה.

השופט: הנאשם מודה באשמה. מה יש לך לומר?
הנאשם: לפני שתפסו אותי הלכתי לרופא
לישראל, ונה חרשים שהוא כתב. אני חולה. אני לא
בסדר. וכאן הוא מתחיל בדיבור דקדקני על המחלה,
שבוטח את השופט, ותובע וקול המבקשים.
השופט: בסדר, בסדר, אתה חולה. למה לא חשבת
על זה לפני שורקת אבן?

הנאשם: אני נשבע באלוהים שלא עשיתי את
המעשה.

השופט: מה קורה שזה אתה מודה או לא
הנאשם: כן, כן. לא רוצה לחזור לשם.
השופט: מה יש לך לומר כדי להקל בעונשך?
הנאשם: אני מבקש צדק.

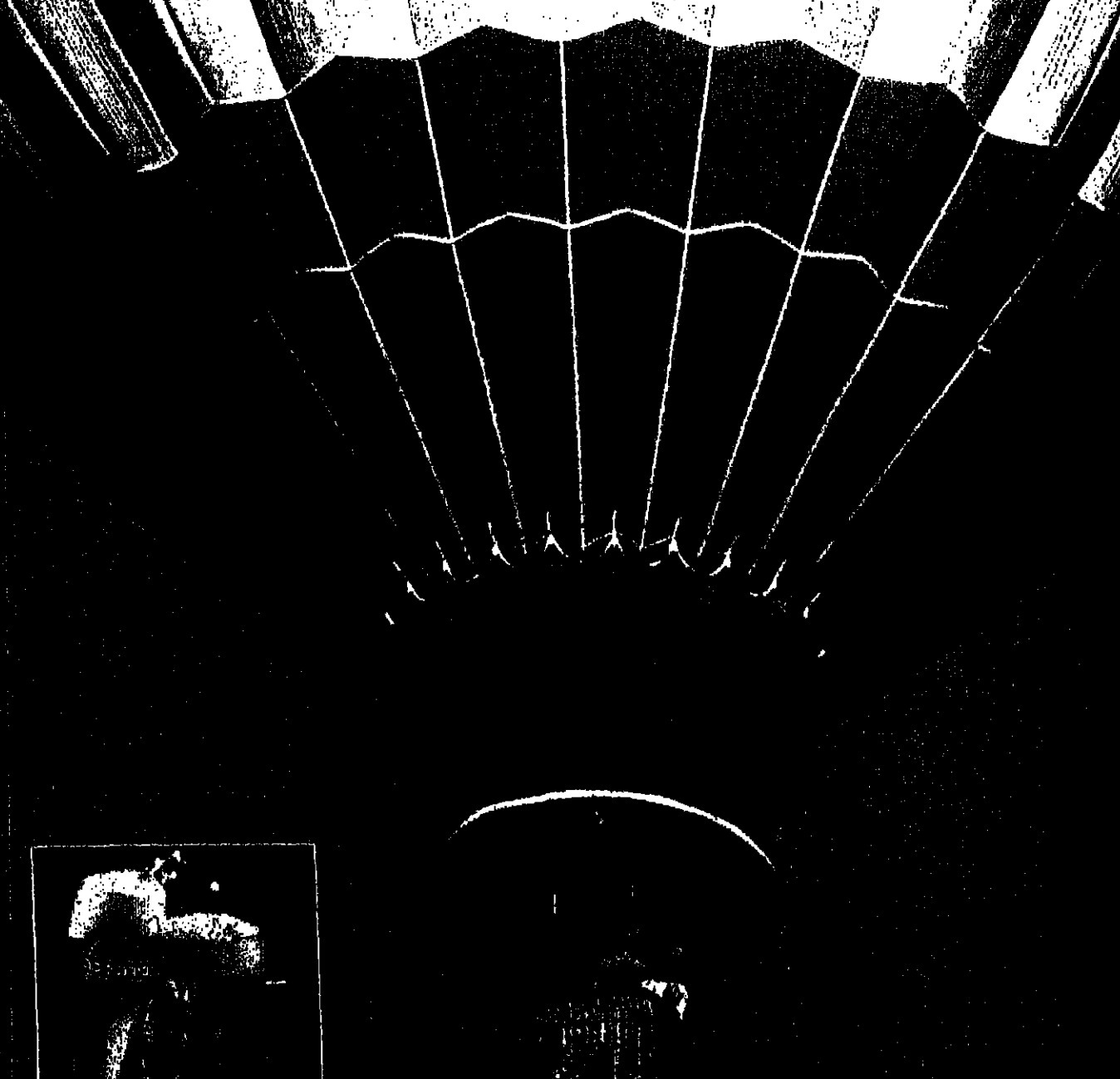
גור הדין: שלושה חודשי מאסר, ארבעה חודשים
על תנאי למשך שנתיים 7000 שקל קנס.

מיכל קמרא

בירה מכבי

התאחדות בירה מכבי
1977-1979

את ואני ובירה מכבי

מיכל קמרא

סוכה

מאת וילי מרידלנדר
צילומים: ישראל סיני
(קרן קימה לישראל)

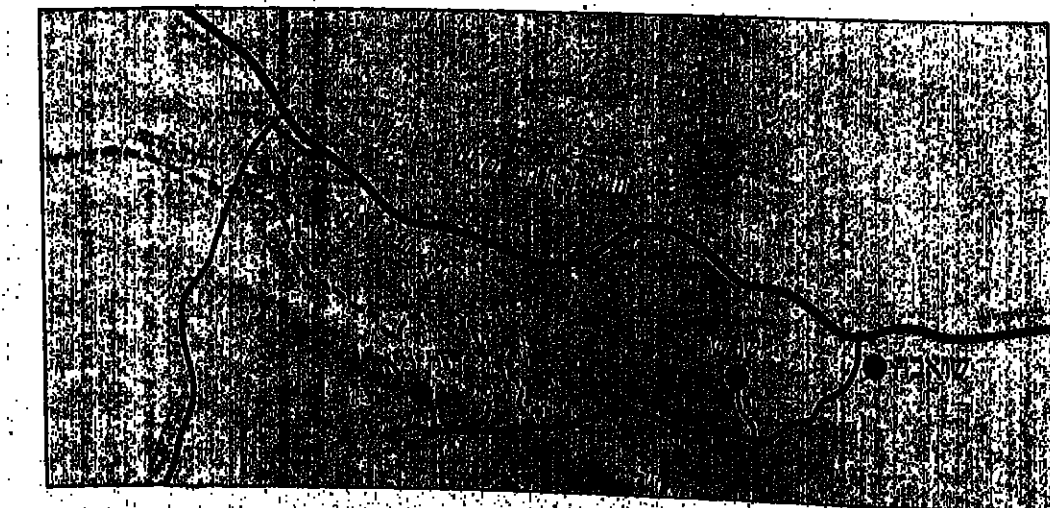
67. באב אל ואד, בדרך אל העיר

חונים ליד השלט הראשי ועולים למעי
לה, צמחה בשביל היקפי קצר. השביל
עובר בין עמדות של רוכבים, משוחזר
וחתך בחלקו, וממנו - מבט למטה, אל
התעושה בבבש המהיר, בין ת"א וירוש-
לים.

חורים אל חרב. כאן יש שביל שיורד
מערבה לכיוון כביש צמח שער-הגיא
אשתאול. שביל שיורד לתנוון נחל בור-

● מידות צנועות
המסלול הזה השילוט המעלה שנועשה
כאן, ברכס שיירות, היא מיליו חוב של
כבוד, אחרי ארבעים שנה, ללוחמים
שנפלו כאן, מקום שמחזור אותנו לקי-
דוח הצנועות של המאבק האמיתי לקי-
יומנו בארץ. כחוב במשפט 21: "במאי
1948 החזיר המצב בירושלים תנועתו.
משלט 21 ובכש ע"י מלחמת תנועתו
מלחמה דהראל, בליל 10 במאי 1948,
לחמוני הדמו מספר התקפות נד, מעל
מתוך עמדות סלעים טבעיות. החזרת
המשלט סיימה במחיצת הדרך לירוש-
לים".

סיפור בית מחסוי, הכפר העירי הגדול
שהיה כאן מתן זה הוא במידה צנועה,
את הסיפור העירי בארץ. למי הבטחות
מחויבותם יצאו וחשבו הכפר לחקוף את
השיירות לירושלים. הם לא העלו בדע-
תם שהיהודים יצאו במלחמה. סופם
שמצאו את עצמם מוצחים ואלצים
לנוש את כפרם, שורדים בקרבות.

סוכה

בור 700 מטר יש שלט שמראה על הס'
העמדת ימינה של הדרך. נוסעים ערד
600 מטר ומגיעים למיטען. ימינה עולה
דרך שאורכה קילומטר אחד למישלט
16. חונים וחולכים. מומלץ בדרך יש
מיצפה על כביש שער הגיא (כאב אל
ואד). ויש ספסלים יפים ליד האלונים,
לנוח.

כל הכבוד לאדריכלות התוף האמורי של
הקק"ל, אידיש בוששטיין, שעיצב את
המקום הזה. בצניעות ובחשלתכות בטי-
בע נפתחו דרכים ונעשה שילוט שסוקר
בקיבוץ ובבירור את מבצע מבכי א'
חודש מאי 1948. יחידות של הטיבת
מלחמה דהראל בבשו את המישלטים מר-
רם לכביש ירושלים. המישלטים קיבלו
את המספרים 16, 21 ו-17. משלט 17
נמצא בזחום שמורת הטבע המסוק. גל
אבנים - במישלט 16. גליעד ללוחמים
שנלחמו על חסלטים החשומים, בסבך
של החורש חם והחשומי. יש כאן שלטי
הסבר, צילומים ואמילי העתק של מקי-
דת המוכנע המקורי.

בין הצמחים מוחזק מצבה קטנה ופי-
שונה היא כאן כבד הרבה שנים. לוכי-
שבעה בוזרים מחלקת הצומים וענ'
דואל, גדוד 5. עליה כתבו: "כאב אל
ואד, לצד זכר וא את שמונתו", שורה
משיח של חיים גורי.

● אל מישלט 21
מהמיטען הראשון, קילומטר מערבה
ממשלט 16, נמשכת הדרך, למי השי-
לע, מערבה למישלט 21.

לגבעת "המסוק". למי ארבעים שנה
מישלט 17 ועכשיו שמורת טבע למי
מושב בית מאיר. שם היה עד למלחמה
העצמאות הכפר העירי בית מחסוי.
בשמורת המסוק, עם אורני הטלע הטבי-
עיים והגבוהים מומלץ לגקר בשעות
אחר הצהריים, למי השקיעה, כשירה
עולה במורד, וללכת בשביל פוימי אל
המיצפור. אבל למי זה ענינים את הטיי-
ול ברכס שיירות.

בדרך לשם עוברים משמאל ליד חניון
של קק"ל מקום טוב לחנות ולפתוח את
הציודות.

● אל רכס שיירות
אחרי חניון ולמי שמורת המסוק יש
שלט, מימין לכביש, לרכס שיירות ואי-
תו פניה לדרך עפר טובה לכל רכב.
כעבור מרחק קצר מגיעים לצומת דר'
כיס שיש בה שלטים אחדים. כאן מוד
חיל מסלול טיול שאפשר לעשות ברגל,
טיוליות קצרים וקלים, או ברכב, לכיוון
"דרך בורמה". חולכים ברכס מעל הכ-
ביש המחיר לירושלים ומפתחים נומים
חדשים.

מוצאות נפתחים שני מסלולים. ירוק,
ימינה, ברגל, שאורך כשעתיים שלוש.
החלבים תחילת למישלט 16, ממשיכים
למישלט 21 וחורים דרך נחל דרך בור'
מה אל מקום תחנית הרכב.

● אל מישלט 16
אפשרות שניה, ברכב, היא נסיעה שמא-
ל לדרך היורדת לנחל דרך בורמה. כע-

י שראה בטלוויזיה את
"מחברות המלחמה של דוד
בן נוריון", פרק ראשון בסד'
הה תעודות על מלחמות הע'
נבאות, לא ישבח את הסיפור של כי-
שם בית מחסוי, ברכס הירוק מעל שער
הגיא, היום, בין מושב שורש לשמורת
המסוק.

הטיל הזה מחזיר אותנו אל רכס שויי
הזה, מקום הקרב מלמי ארבעים שנה.
טיול במרכז הארץ, בהרי ירושלים, בקי-
טע קטן, שלו וירוק, לכבוד שנת האי-
ובעם מנחם אנשי הקק"ל שבילים ושי-
ושיחיים בהר, ומישלטים כמו
שפיר, יוזמה של קצין חינוך ראשי
ועל אייה יצחק, ההיסטוריון של הקי-
דב על לטרון, מסלול שחולף בעקבות
אחד השירים העבריים מהימים שיש:
טוב אל ואד, בדרך אל העיר.

● אל שמורת המסוק
הכביש המהיר ירושלים-ת"א, כביש
מספר 1, פונים לכיוון שואבה ושוורש.
נוסעים בכביש פוימי, בין הארונים עד

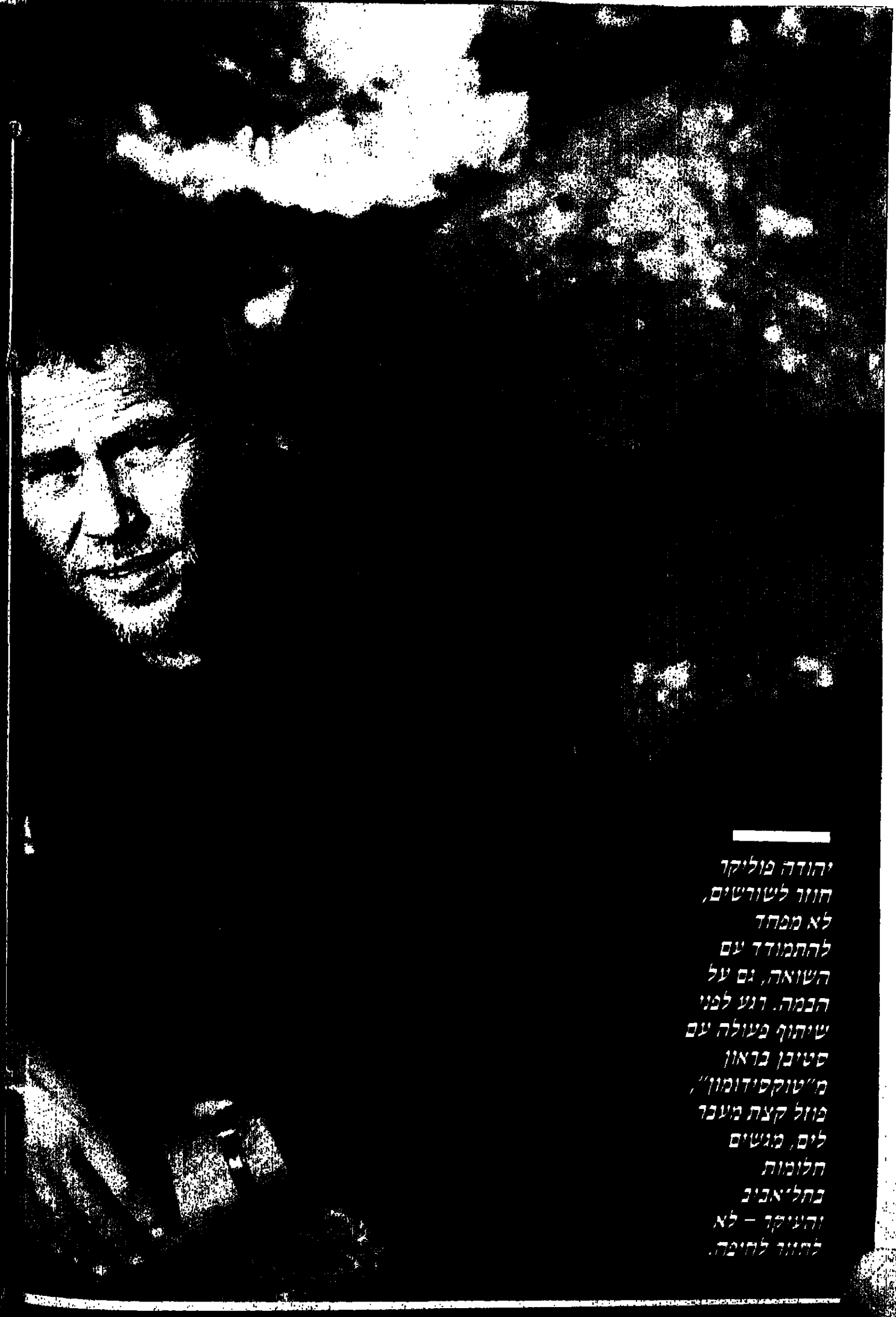

הצילומים: מישלט 21
הדרך לירושלים - מכאן
מגיעים גם לדרך בורמה

יום עבר ויש מחר. ביטוח חיים הסנה.

מלך סוד

יהודה פוליקר
חוזר לשורשים,
לא ממך
להתמודד עם
השוואה, גם על
הבמה. רגע לפני
שיתוף פעולה עם
סטיבן בראון
מ"טוקסידומון",
פוזל קצת מעבר
לים, מטעים
חלומות
בתלמידי
והעיקר - לא
לחזור לחיפה.

צילום: שמואל רחמי

אבי מורגנשטרן טרבלינקה באנגליה

ק' יבין חשון. יהודה פוליקר בלינס לבן, חולצה שחורה וזרועות וזרועות
שורר על הבמה של האולם. נרדם לכמה דקות. חוזר למופע הערש. אתר
כך הוא לוקח כוס קפה. עיניים אדומות. פוליקר עובר הרבה הזמן. האמת,
הוא יאמר, שהוא לא אוהב לעבוד בלחץ, אבל הוא תמיד בלחץ. "כנראה
שהדברים הטובים באמת יוצאים תחת לחץ".

כמו האלבום, גם המופע מנסה לסגור רלת שחורה שעליה מתנוסס השלט:
שואה. פוליקר אומר שהשואה סכנה בו עצמו כל כך, שהיא לא נשכחה ולא חשבת.
הוא נשם אותה כל חייו כבן לגזילי שואה ומשיך להיות את המאומה ברכיבו שלו.
אבל מבחינה מוסיקלית, "אמר ואבק" הוא מעגל שנסגר. מכאן נפתחת דרכים
חדשות. זו גם הסיבה שההופעה לא מגישה רק את האלבום, אלא מנסה ליצור מסיפט
מוסיקלי של פוליקר. משהו בנוסח בסט-אופ, אותה לא יכול להרים מופע רק על
אלבום אחד. רחוק מזה, חלק השני של המופע הוא האבק שמתחבר אצלי לכל מה
שעשיתי את היום.

פוליקר כבר גנץ ב"אמר ואבק" על הבמה במופע משותף עם שלמה ארצי ביום
השואה. שניהם בניו לגזילי שואה. חיבור קצוות שהליוו משוחרר מעמית, חזק
וכואב. "כשאני נוכח בחופעה בקאמרי אני מתרגש. מי שהיה שם, היה עד לחוויה
אירית שאם ננסה לחזור עליה, זה לעולם לא יהיה באותה עוצמה ובאותו רגש.
היתה ביני לשלמה כימיה חזקה מאוד. זה התחיל עוד בחורות למופע. כששרנו יחד
בחורות את "אלי אלי" הבנו שיש פה שילוב מיוחד ומרגש. בהתחלה היה לי חשש
גדול מהמופע הזה, ואך הוא יעמוד, אבל ככל שהיו חזרות הרגשתי בטוח יותר. היה
בי הכשרון שגלילי להעביר את המטען שיש בנו ובשירים. בהופעה עצמה הכל היה
משלים. לא התנססם כלום. זו גם היתה חורגת בשבילי להבדיל את שלמה. גיליתי
אדם אחר ממה שהעמתי שהוא. כשירדתי מהבמה הייתי מחוט ומרוקן, הקטע הסוגר
של הערב "אלי אלי" כשהקהל התחיל לשיר איתנו, היה משהו שאני לא זוכר סתירה
לי אי פעם. ההרגשות שעברו בי זה רבר שאי אפשר לתאר".

פוליקר של השנים האחרונות חוזר במגזרת הזמן אל השורשים. תמונות מוזי
הזררים, שחורגו לשירים יווניים, רגעים סטירים לפני מנחת הריכוז ותאי הגאווה.
הזררים לא היו בהופעה בקאמרי. שטעו את "אמר ואבק". פוליקר רי מחקשה
להסביר את התחושות שלהם. כנראה שהזררים מתקשים להסביר את עצמם בתוך
מחול הרגשות והזכרונות. "אני לא צריך להסביר להם את השירים, הם כל הזמן שם.
חשוב להם מה שאני עושה. כל שיר יווני מתקופה שלהם עושה להם משהו, אלו
השירים שהיו ברקע כשהם גלצו למנוחת השמירה. הם מקבלים את זה שרור שני
לגזילי שואה הוא גם סדרן. אבל קשה להם להרגיש כמגי".

פוליקר לא רחוק בעיה שהשירים מ"אבק ואבק" עולים לבמה. אנשים יוכלו
לשפא כמרים, או למכזר, או לעשר בשקט. כל אחד לפי התחושה שלו. הוא בטוח
שעל הבמה זה יהיה חזק יותר. "אבק ואבק" ישמש כחלק א' במופע. בחלק השני כבר
יהיו טעמים אחרים. הבונוקי והגיסרה. כן, הגיסרה והשמלית שקצת נגחה. הגיסרה
שהרימה את פוליקר בתחילת הדרך. הרבה מעריצים מאזים שהוא יחזיק שוב את
הגיסרה קרוב למוחן וישלוח את הגיצוצות של הדיקטטור. גם פוליקר עצמו מעלה
חיוך קצת נוסטלגי כשהוא מרבי על הגיסרה. "זהיה בהופעה חזשה של דיקטטור
על הבמה. כן, הגיסרה הו היתה חסרה לי למרות שבשירים היוונים יש גוון של רוק
וגם היו גיטריסטים אחרים בשאני ניגנתי על הבונוקי. זה הגיער והשילוב שעליהם
גרלתי".

החלון הבא שממנו יציץ פוליקר אל חום התיכון, יהיה שיתוף פעולה עם סטיבן
בראון, איש "טוקסידומון". פוליקר היה אורח בהופעות של הלהקה בביקורים
האחרונים. שם גם חלק שלב הנישונים לאלבום משותף. לפני כחודש, כשהלהקה
ביקרה בארץ, כבר דיברו על חזרים מנוכשים יותר. פוליקר השמיע סקיצות. דיברו
על קונסצרט. בעקרון - תקליט אינסטרומנטלי. פוליקר חולם שוב על יוז. הוא
רוצה להביא את הבנו של דאלארי ויש עוד אמנים בראש. הכיוון יהיה רוק שישלב
את המיזשים של בראון לצד המוסיקה היווניסטי-תיכוניים של פוליקר. שילוב
תרבותי. חוץ מזה, הוא חושב להקליט את "טרבלצק" באנגלית, גרמנית, סלנית
והולנדית. לא חלם על חוץ, אבל אם משהו יגלית - אז בכיף.
לפוליקר יש מסק גדול ש שירים. כוחב הזמן. לחוץ הרבה כך שגם המעירה
מתפצצת. לא יורד לאן כל הלחצים ילבו. האלבום הבא של דני בטן יכנה מלהלנים
האלו, גם יהודית תלמי. חשיר כמה לחנים באלבום הסולו שלה. והשאר יחכו
לאלבום הבאים של פוליקר.

בנוסף הוא עדיין בטוח שהם יחזרו להקליט ולהופיע. נמנש מרי מעם עם חברי
להקה. כל אחד עומק בפרייקטים שלו. מה שמות, שלחיה הוא לא חוזר. "אני לא
רואה את עצמי חוזר לשם. אם אאלץ לשוב, זה יהיה קשה מאד מבחינתי. בסך הכל,
עברתי מל"אבים מרת דרך גרולת והשמתי כמה רבירים שרציתי. קטמ שזה קרה
כמו שחן סרה".

כאן הראינו את עולה על הבמה יחד איתו שפי ישי בקלירים, איתי וליבר
בס, נר, בריקה וטופי. חיים רומנו בונוקי וגיסרה נבעו ויד כל הקטע. פוליקר
לוקח את הגיסרה ושר "זה בעצם הכל, יותר מזה אנלא יכול". יכול, ועוד איה
יכול.

זרעבסקי פילד דוב

[illegible]

هَذَا مِنْ الْقُرْآنِ

למשני ברשת חנויות עמית: ברשתות השיווק הגדולות ובחנויות רהיטים מורשו

אפשר גם אצל פפי

אם מתחשק לך פתאום ללול ולגלי צמרדעים או לנעוץ מולג דרישיני בבשרי והמעלה ניתוחות שמן ושום של שבלול, או ללעלע לגרונך תוכו של הארון מה תעשה? חקום ותטוס לפאריז? הן פתרון נחמד. אבל אפשר גם מלאכה: אצל מסי ברחוב אבן-גבירול

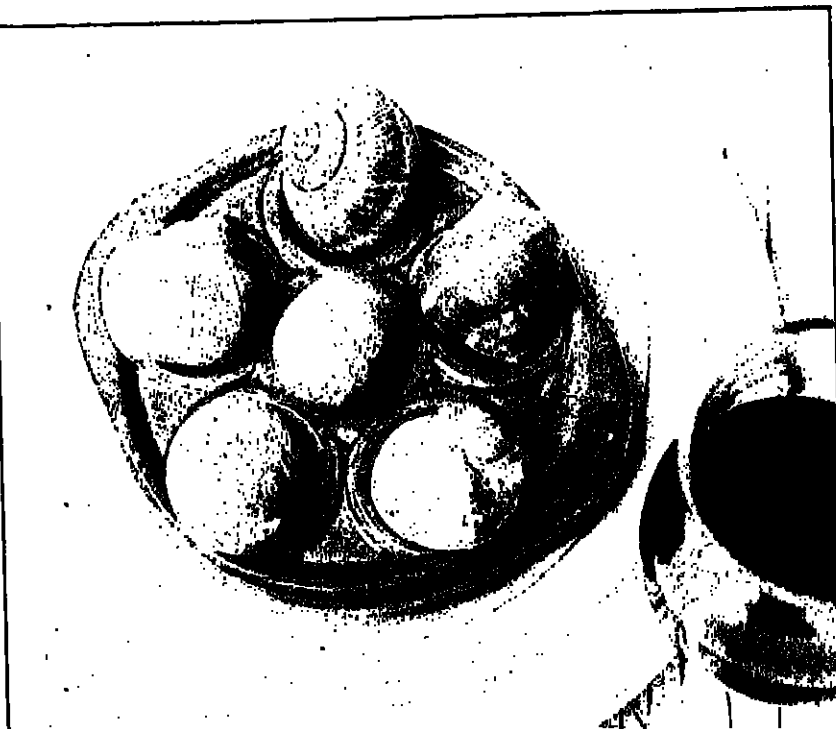
מסעדה צרפתית קטנה, נקיה, מהירה על כעלים שהוא גם "שף".
הארים לו רחוק. מעט היתה לו מסעדה
האשים יום אחד "עשה עלייה" ותחת
הת המסעדה חוץ שדרכוב ארץ ג'יבריל.
הוא רגלי המצטרפים שולחים לו
מקומות ישיבות מביתו צרפת. כאן הוא
מממן את השוקים הדרדרות שלו
על ידי לימון - הלוואה
המורענים יגיע. החלונות השבוללים
של "אסטרטג" זה כבר סיפור של
זמננו וישראל.

גם אם כל תוכנר איננו ממדרבני
 אבוקן, אחת יכול להכנס אל פני
 - "עורמלים" לחלוטין -
 בל פקור בעל מוסק, עשוי כהלכה,
 עשה של אוזו (ואו כרוז), עבור
 מסעות מעלות עם שרבים מוצלחים
 לעיל רגע ופרי ים, קל לרבע על
 מרסוס מוסק עם בייקן, מכל סוגי
 מח אוחריו אחרון חובי - קוסקוס
 דאשטיק, אותו מגישים כאן בכל
 דאשטיק.

מקום קטן, נחמד ובעל רמה. כמו
השכנה "קרן" גם כאן מרבית
התושבים "קבועים", אינם נוקטים לעיון
רבים, בוחרים את מגוריהם על פי

בניסיונם ונסיותיהם, או כורים און
לעצותיו חומיות של רוחה.
לנו, בביקורנו ותארונו, חציע רוחה
לפתוח את האורחות באבוקורו ממולא
בחסילונים. קיבלנו מתחת האבוקורו,
בשמריות וטכנו הוצא מקליטתו וחחלל
סמנוי התמלא בחסילונים, מיוניות
שמכנייט אורה ברבמסס וריבוליע של
אבוקורו עצמו. יומי של פתיחה מלנו

שבוללים אצל
מפי. לא רע בתור
אקדמה לאיו
אומצה מפולמלת
ברוטב (צילום:
שמאל רחמוני)

ה'יסקסיל' הצעוני הזה, שהוא יפה לעין אל נחל משהוא יפה לחי'. למעלה בחדר נחלה העיניים פרוסת בנט סרין

המנה העיקרית הייתה אומצת פילה מופלגת – נחל טוב, עשוי אומצת פילה המופלגת מנותנת היה מאוד הטעמן, לא מסוג ה'הקסיס' שפולפוליתם גשורת תקופה מושבת הייתה תיבת ויבחרן. הוא עשוי לעיסל של שמנת, באוויג, בל והרבה ציר עצמות בקר. מי שלא חושש מהתוצאות המהגנים הראי לא יתאסס ויסוכן את שארית המהגנים בלחמ:

[illegible]

FIN

35 អានុញ្ញាត

מגינת בשרים ליד קשת השוש

[illegible][illegible][illegible]

כנפי טיס בכסא גלגלים

סיפור כזה גם הארץ הקשה שלנו לא מצליחה להמציא יותר מבעת. אב ובנו, שניהם טייסים, שניהם משוחקים, שניהם בכסאות גלגלים. לפני 30 שנה נכצע דני וגנר, נחילאי, ונותר משוחק במחצית אופי. לפני מעט יותר משנה חולץ בנו יובל, טייס מטוקי-קרב, ממסוק מחוץ. בבית-החולים אחר יובל לאמו: "אמא, אני כמו אבא עכשיו. רק שמצבי קצת יותר קשה". המשכחה מתגוררת בבית אותו בנה אביו של דני לבנו הנכה, בלא שיחמד לעצמו שנכבד 28 שנים ישראלי אותו בית גם את הנכד. בית שומח, שידע תהליך מופלא של התמודדות ושיקום, בית שצוחקים בו. בית בארץ קשה.

מאת עמוס לבב צילומים: דאובן קסמרו

דני (ימין), נורית ויובל וגנר (למעלה) ודוקטור המדע של יובל (בעמוד השמאלי) "ניצבו במלון שתי אפשרויות: לשבת ולשאול מדוע הגדל התאבד אלינו כך, או לקבל את המצב החדש בנחון ולתחיל להתמודד עמו".

ס' יור כח אפילו הארץ הקשה שלנו לא מצליחה להמציא יותר מפעם אחת. אב ובנו, שני טייסים, שניהם על כסאות גלגלים. אומר האב, דני וגנר: "כשראיתי את יובל מתיחל עם מסמרים בראשו, מגשם, הכרתו שחלפת אחריו לעצמי רק לא זה. רק לא שיתוק. חל לא כסא גלגלים. אני היי יודע כמה זה קשה לעבור על הטיס על כסא גלגלים". אומרת נורית, האם: "לחם אפשרות, בשום סיטואציה, לא יכולתי לרמין לשמי דבר כזה. אי פעם לא עלה על דעתי שגם יובל היה משוחק כמו אביו. ויובל סס, ודני סס, ולפעמים עזר משוחק אימות בראש, מאלו שאתה ממנה ללוק מר עם הפענוח. אבל כח סיטואציה לא עברה מחוץ אי פעם".

רק ליובל, טייס מטוקי קרב, הייתה התמונה ברורה לעתיד. כבר כאשר שכב שם בפרדס, במסוק החדש, אמר בשקט לשני קיבוצניקים שנועקו לשם: "אני לא רואה כלום, קשה לי לנשום ואני שוחק". הוא כבר ידע, יובל, שמפקדו האהוב, שניסה ללמדו לפני שנשבר באוויר בתאונה נורידה, אינו מן המעלה. ולא נענה. עתה לא נותר לו אלא להדריך את שני הקיבוצניקים כיצד לכוון אליו את המסוקים במלון, מעל, משמשים אחר שני חבריהם. החילוף נמשך שנים. היה צורך לנסר את המסוק המנופץ כדי ללכת את יובל מתא.

בבית-החולים, בהכרה מעורפלת ועם מכשיר חיים, הצליח יובל וגנר לומר לנורית: "אמא, שם אבא עכשיו. רק שמצבי קצת יותר קשה".

"הרסה". שם הכירו אותה ותיארו את מצבו של יובל: פגיעה בעמוד השדרה. נורית מיד הבינה את ההשלכות של הפגיעה. רק אז צילצלה לדני בעלה. דני "היתה התרגשות רבה בדבריה, אך הוא לא בכחה. אהנו לא אנשים שכוכים".

נורית מרשה לעצמה וידוי קטן: "בביתי יותר מאוחר, בימים הארוכים של הטיפולים והשיקום, כשהנחתי לבני במכונית, כדרך לעבודה".

דני בא מיד הביתה. קציני חיל האוויר עמדו על כך שכולם יסעו ביחד לירושלים, במכונית. אסרו על הדורים לנהוג בעצמם. אורי, האח הצעיר (היום בן 17), רצה להצטרף, אבל דני ונורית ביקשו שלא יבוא. על מה שחלף כמות בדרך לירושלים אומרת נורית כי כל העת היא חוששה שהפגיעה היא בראש. "כאחות אני

האב: "כשראיתי את יובל בבית-ח, אחרתי לעצמי: רק לא זה. רק לא שיתוק. רק לא כסא גלגלים. אני היי יודע כמה זה קשה".

מכירה וידועת מה מירוש 'הכי גורא'. אני חושבת שהייתי בהלם". כשהגיעו ל"הרסה" חיכת להם הצוות והרפואה, אנשי מקצוע לעילא ולעילא. הם הכירו להם מה המצב, ואז החורים "נכנסו" לחדר. ושמעו: אף יובל, שמאור עיניו כבר חור-אליו עם התקנות שטפני הרס, אומר שהוא: "כמו אבא, רק במצב קצת יותר קשה". נורית: "הייתי בולס. הייתי ממש שפואר". דני: "אולי אני מפנים. אבל אני לא מוכח". נורית: "רק בשבועות שלנו הגיע מרל". והיה לו רגע קטן.

יובל אומר שסאד התאונה ושגם היא, כמו כל הטיסור הזה, הייתה מאוד נוריה - חלק חיזוי של המסוק נשבר לפתע והוא צנח מאנ מנובה של 300 רגל, קיבל המושג "ששפות חיל האוויר" משמעות מיוחדת בעיניו. חברים לא עזבו אותו לרגע. לא אפשרו להיכנס לחדר בבית-החולים. הרופאים והאחיות נאלצו להנהיג חור, להקציב לכל מבקר שתי דקות. מחוץ לחדר ממש התנהלו מריבות על הזכות להיכנס פנימה. אפילו מתרון נמצא. אלה שלא הצליחו להסתגל כתבו ליובל מכתבים על בלוק שגורית נתנה להם.

יובל מיד הבין שיישאר משוחק. היי היה לו נסיון של 23 שנים במחיצת אביו. "אחא מבין, אבל אינך מסכל את המשמעות", הוא אומר בסקט. "בכל יום מתגלה תחום נוסף שהנכח פולש אליי. ידעתי מה אבי מסוגל לעשות, והבנתי שאני לא אוכל לעשות אפילו את זה מבחינה זו - הנסיון לא הקל עלי. יותר קל היה להתמודד עם הבעיה בלי השוואות. לעומת זאת, הנסיון של אבא עזר בתחומים רבים. עצות חשובות, התמודדות יום-יומית, אפילו בתחום הנפשי עם הבירוקרטיה".

דני: "אפילו לא נוקטת לתקפת הסתגלות. הבנו מיד מה מצבו של יובל. אחי חצי שעה כבר ידענו עם מה נצטרך להתמודד מאותו רגע ואילך. ואו ניצבנו בסנינו שתי אפשרויות: לשבת ולשאול מדוע הגדל התאבד אלינו כך, או לקבל את המצב החדש כנתון ולהחיל להתמודד עמו".

משפחת וגנר בחרה באפשרות השנייה. את ירידיהם הרבים זה לא הפחית. התמודדות אינה ורה לנורית ודני וגנר. כשם שעלו על אוויה לפני 26 שנים והסלינו אל הבלתי-נודע, לאמריקה, כי דני רצה ללמוד, כשם שהוא הוציא רישיון טייס על מסוק קל, ראשון ויחיד מסוגו בארץ, כך הם פינו סקוט לכסא הגלגלים הנוסף שנכנס הביתה. הצוחק שוב נשמע בבית, והוא שוב מלא חברים במסוק. רק במסוק וזנה מכונות נכים נוספות.

מביצע עד 31.5

6.6

באמיקור

6 מוצרים נבחרים
6 תשלומים חודשיים
שווים, ללא הצמדה וללא ריבית.

מדיח'
כלים
פוני'

מקבאי'
אמקור XL

תנורי
בישול
ואפי'
מולטי'
סיסטם

טלויזיות
'נורדמדה'
'שניידר'

מכונות
כביסה
'מקסי'

מגזנים
מכונות
מגזני
מלון

לחצו
בכניסות המסחר
אנחנו מודים מודים
דעות טובות
המחשבה לגורן

יחיד
מחפץ
מחשבה טובה

המסדר רכישה באשראי - עד 20 תשלומים חדשיים - באמצעות הבנקים הגדולים
המלאים כסופים - אגבא - רשתות השיווק וסופרים מורשים

וודית (מימין), דני ויובל: "לא אנשים שבזכים".

[illegible]

**האם: "אך כעס לא עלה
בדעתי שגם יובל יהיה
משוחק, כאבני. יובל מס, ודני
מס, ולפעמים עברו מחשבות
אימות בראש, אבל מצב
כזה לא עבר במחוי."**

התבשר מתחמוד (קודם)
על מה שהוא מגדיר "הדור החמישי שנתיי",
העברתי אותו לנתנו ברכה הנביא הנדון וקבל
בשני הנביאים בן שני עשרה עשרים על ידי ירמיהו
הנביא, ולכן נמצא בירמיהו שיש על שם שם
הנביא האדום, והנביאים איתן, כל הוסיף. "גשלת הדין"
היכלת שם להנחית בעת האחרונה "הוא", אמר ירמיהו
והוא "הנביא בעצמו", שבעל על ידי, הוסיף שם
והוא בחרו שם תרנו שם הנביא, ומעיו על שחרור
לשפוט ויכל לתלות אותה על האדום.

הנה בתי מתחיל ללכת איתו. שם ירמיהו בא אחת
לכלב בן באשר ירמיהו. שם ירמיהו. על הוא הנביא, על
הנביא לעצמו שבער שם שם שני שני אחת ירמיהו
אח, אשר יוכל, אחת מנה ירמיהו וירמיהו לעצמו
לירמיהו, כדי להשיא את הבית הזה לבנו. ארם שם
"לא תרגו את", מקום ירמיהו וירמיהו "אמר ירמיהו"
לירמיהו את כהנא מקאבר שם זה שיש בנחמיה.

[illegible]

מקורה זו ואילך מתקדם הסיפור כמו אופרת
החלל הסבוב על החלל הפעור שזה התואר של מלחמת ביתרסר
למלחמות מתאבדים.

חוקה של בורות שוב מתגלגל. "החבורה גילו
שאני מאובת עד לפני שאני גיליתי אותי, היא
מאובת, אני בת יחידה. חורי לא התערבו ברומן
שנפתח ביני לבין ריק. ריק האהובים בכייתסרסר
לאחרות העצבים. הם אפילו קראו לוהרי בכייתסרסר
שששש את הרומן. איבבס ידעים למה היא מכניסה

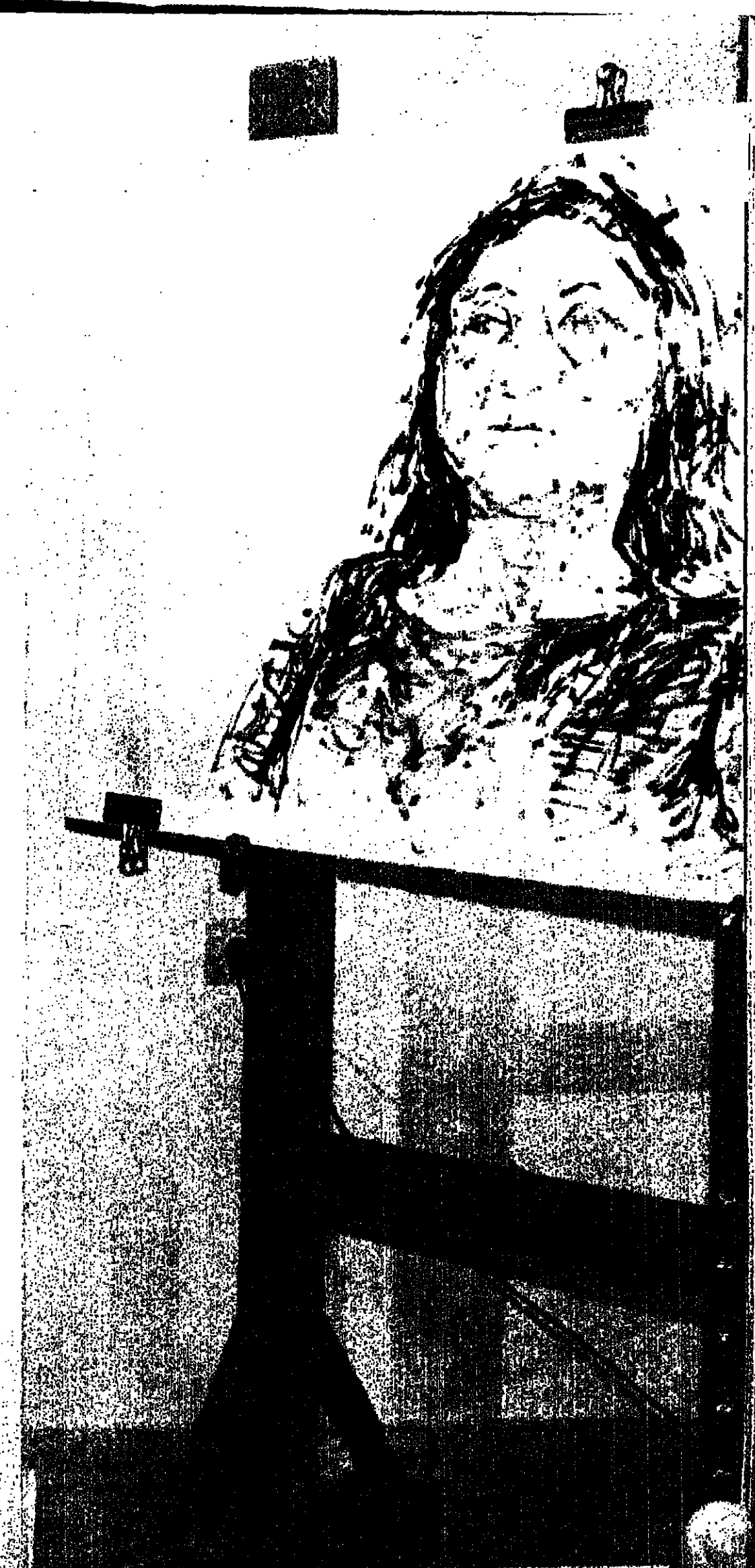
אהבת רחל

אליה גת, צייר, ורחל שבים, ציירת ומורה לציור, חיזו יחד כ־16 שנים. כשנכגשו היא הייתה גרושה, הוא היה נשוי, ועד סוף ימיו לא התגרש. אילו ידעו מה יתרחש לאחר מותו, אולי היו ממסדים את הקשר. מזה כשנה מתנהל משפט בין אשתו ובנו של אליה לבין רחל בשאלה מי זכאי לעזבונו, בעיקר לחמורות. אליה נפטר לאחרת יום הכיפורים האחרון. רחל מחלקת טחה עיחותיה בין ביתם שבצפת לבית משפחתה, משפחת בנמיוץ האגדית, בזכרון יעקב, מתרגשת לבד מהפריחה בשדות ומתגעגעת לאליה.

מאת יעל כזמלר
צילומים: שמואל דחמני

ביום שבו נפגשו השתולל האביב, רחל הלכה לבד בשדות שליד ביתה ונמשה יצאה אל אליה. היא זכרה איך ביום כיפור האחרון ביקש ממנה אליה שתמסב לו כימה, כדי שיוכל ללכת לבית-הכנסת. בקשה מורה במקום בהתחשב בכך שעשרות שנים לא ריכזה כירגולי במקום הזה. ומשום שכן, גם לא נמצאה כיפה נכל הבית הגדול, רחבה-האלות ושטוף האור שבצפת. חוץ כדי חיושים גילתה רחל כוכבי-גז מצמר שפעם הביאה את התלמידות למורה שלה לציור, אליה גת. רחל הניחה לאליה את כוכבי-הגז. הוא חבש אותה, הסתכל ממרחק ונכח, כי חיישי, עמוק עצוב. "סורע אותו בוכח" שאלה רחל שבים, ציירת ומורה לציור, את האיש שלה זה 16 שנה, הצייר אליה גת.

יאני מנענע. מתנענע הביתה לרוסיה, לעיירה, לאבא ואמא". למורת גמסר אליה, איש גדול ויצייר ומינה, והחזיר ארצו את רחל להתנענע אליו שעה אחרי שעה. יום אחד, יום, ללכת לבד בשדות המורדים של אחוזת לגנה שבזכרון-יעקב, שהיא תחילתו של הסיפור שיסופר במשך, להיחל לבד את האביב, להתרגש לבד מן החרים שבשדה והציירות הצהוב, לבאת לבד לבכיות והקישות את האחוזה ולבכית בשקיעה. אליה גת, כמעט, מבלי שמרגישים, יש משהו בסיפור והקמה חריים והשותמים של רחל ואליה שרוחץ העיר, ולי לבנה שעות, כמעט וכל, כאילו מאקדים ומחשית של זמן ומקום. יושבים בבית קטן, (המשך בעמוד הבא)

רחל גת

פרובוקטיבים כמייגלה

צילמה: אריה זילברמן

הבעיה הגדולה של המאבק היא שאין לו היסטוריה. את ברחוב שלמה המלך, מעסיפות של חקלאים שנגזרו מקיסרות, מייצג ביד, ונשארו במרפסות האחרונים שנגזרו מאות עוקבים בעתן המהירות של "חמור" מהלכות שמישהו עשה בשמים וחצי בבוקר ב"פניגור", עם וקטן שנגזרו לו הבטחות באמצע שיר. אחד כי מבינים על "הקופה".

מי שהמדיד שידע עם גלי בקלוע דה, לפני שלוש שנים, הוא היום ריגורואר, ומי שאמר בשנות השבעים "היי" ברחוב לראש קתדר מקבוצת "העין השלישית", הוא כבר ממש היה מתעללוגית, או מת. יש לזה גם גר חובי, כשהיסטוריה הנאנק תחיל אביבית ממחזית את עצמה, היא נראית נשמעת חרבה יותר טוב. כשהיה איל, הרושם גם כישולן האיום והנורא, סיפר על ויונים בשירותים של הפניגור, עם ראש ממוצץ מקטאן, אשר היה לחשוב שרובם יהיה הלוי ממוקם באמצע מנהטן, מי שהיה שם, יודע שסיבת הכאן כלוד סמלה כחולים יותר מכל דבר אחר.

עד כאן 155 מילים, שמוכילות לזה שעכשיו, אולי, יש "הקופה" כואת, אלא שהיא כל כך קרובה, שערך אי אפשר לראות אותה. החורף, כרגיל, שימש כדושת הגו לחלומות. זו התקופה שבה האמנים הליגטימיים מפיצים פחות, התאבדויות והקטנים מורידים הלך, ויש אילמות טגיים לכל חיות הלילה - הארמון, הנכספות, המטרפות, האלו שסחם באו להציץ, יש גם שדה של להקת חרשות, חלק מן טובות, חלק מהחלונים שווים וזה.

כסליטוריום מתפקדים שניים-שלושה אמנים שבאו מהבנות המתפרקות ועכשיו כבר יש להם פועלי כמה - עיין ערך כי הימן ואחר בנאי, מה שאין, עיין, זו אופנה לא עניל באי, לא גיק של "מאק" על האון, יכול להיות שזה לא חשוב יכול להיות שזה מה שמקשה על קניעת המתלהאמצע-סוף של התקופה והזכריות, יכול להיות גם שחשתי האופנה היא האופנה מי קבע שהחוליים לא יכולים ללבוש חלצת טריק נקיה ובכל זאת, הכל עומד על גלישה, על עונה, על 15 דקות וההילה (המשך בעמוד הבא)

בתצלום המרכזי מיכל סמוי
מ"אגור גשון" - שואב
שמוכרים עדיין נכדה של
טמיר, מימין "חבריהם של
טשי" - מוששים מ"דוד
אריה" - למעלה "הפועל
זמל" - 120 שירים במוזיקה

יש אנשים שקשה להם לחשוב על הדבר הזה בצונחים של שידים או זמרים. אבל עובדה. איז להם סיכות במחון בלחי ולא גלי בשיער, והמהפכות שלהם לא בדיוק צועזעות את העולם. לא פאנק - אבל לספרי ההיסטוריה הם ייכנסו כ"גאנץ". העוריים של המוסיקה המקומית. אפשר למצוא ביניהם כמה סולנים לא דעים, כאלה שאפילו שווים חוזה הקלפות לגמדי לא שולי. יש יסוד סביד להניח שגם הם לא יבחנו בחוזה לגיטימי'אדובע כזה מאת איך לפיד, אבי מורגנשורן ומל כרי

Pronu DE PARIS

פרונופסיה דה-פריו
פעם בזיית מגיע לך
דמותה קוין אילון הכניסה
מחשור הנגן טל: 03-796760

"אנחנו באמצע
יחקובה. אין לה
אופנה משלה, או
לבוש משלה, כי
כולם ע"בים מזה.
צריך לתת
למוסיקה לדבר"

וְשָׂאֵי הַמִּגְבָּעַת, חֲשִׁיר. חֲלֻקָּה הַשּׁוּרוֹת
 הִיא מִקְרִית, "תַּחֲלֵק אֶת זֶה אֶת שְׁבָא
 אֶלֶךְ", אִמָּד אֶחָד מִשּׁוּף.

[illegible]

ואנר' גורמלי, כל לוחה מקבלת ערב משלה, ואי
שור להזמין אפילו קפה באמצע ההופעה. חוץ מזה,
יש תמיד בא מנהל.

יש כירושלים שלוש להקות מרכזיות: "נושא גנבעת", "ישראל", ו"U-Bahn". יש, אצלנו, שושנה שאנחנו באמצע של תקופה", אומר אוור שושן. "אין אל אופנה משלה, א לכוט משלה, א כו עייטס מוט. בירך לתת למוסיקה לדבר". מישון, אר חכם בן 17.5, הפטיט ללמוד לפני שנתיים, כותב קל תעיר, מרוב בקול עדין. כשרוא לא על המנה קל מרובקטיב כמו ביגלה "יש תעסוקה ראויו", א אומר, אכל ו תקופה, א לפחות התחלה שלה.

מי שגילה את "נושאי המגבעות" היה מוטי הרבני, אמוגן שוליים גאה. שהרבני היה, בזמנו, ידונה של להטח "דורלמס מרלמס" שרמחורח

[illegible]

לפני "נושאי המגבעות", שהרבני היה האמרגן של
שפור גשום, שהסולנית שלה היא מיכל ספיר, שהיא
מבדדה של ספיר ושונאת שמכירים לה את זה, אבל
בבדיחה ככה זה עתונות. לספיר יש קול שכיני
לפעמים גוגל בתקופת ההתרגשות ולפעמים נוחל על
העולמות, ובסך הכל הוא אדם לבגוד מכינה גדול
הוא את חלוקתו הזמן כל שט, אשר עמך בלבנות

[illegible]

"כשבאנו לשם עושים לנו בירה, כדי לברוך אף
 אנוהו, ואחר כך אכל נתונים לחספי בר, חצי
 למהקת בירה, מספר אור, פישק, סוללה של חשק
 "בניא המבנה" ושרומלית, מורו והתקין אף אתה
 "בניא משה ואתה רוצה שיהיה עושה ענין לגבי
 "לשם פשוט דבר, לפי מה ברוך אתה רוצה לעולם
 "ובחיה כש'בניא המבנה' כבר הניח, למות,
 "חילק את העיר על ארבע" "אמר גשם" וחסאנו' היה
 "כל כך רעיון שיהיה מה ברוך מה אמר
 "גשם, מסוף, כעשי 'שמרונה העיר' שוב
 "הקדישם של עצמו, וגם עשיו על סיבוב על העקב,
 "זה חסוק וזה ענין ענין עשיו ענין מכל
 "הענין, ויהי שוב, ובכנין וארץ גנוה – על מה
 "יבנה

မာလိက ၄၈

هَذَا مِنْ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

מלך סוף

סוף הסטריפטיז הגדול

אם לא בא לכן לחשוף את הכר כיים, והמכסלת הארוכה ברי אית דרכה יחזר מחזיקה, בער קר לרגליים לא שוטפות של התחלת העונה, והתן עומדות מל ורוא ומתלבטות אם ונמל לקצר - חבו רגע לפני שאתן מכסחות את כל המכסלות או רצות לקנות קצר וצר. נכון לעכשיו, המיני בצורות. יש סימנים שהסטרפטיז הגדול לרגליים שותוכו לחדשי הקיץ, נתקל בקשיים בשעה. התצאית שוטפת שוקיים בכלל, המיני בפרט, כמו חזלה אחרי ניתוח, מתגברת בין חיים ומות. המעצבים מנסים שיטות התיאור - קשה להם להדמות שמה שהיה אמקל חירוש מרענו, מראה סימנים של מות קליני. גברים אולי יצטערו אם המיני שוב ייבגו לעשרים שנה. לרוב הנשים, זו כשורה משמחת, להוציא את בנות המול חובכות הרגליים, שתוכלנה להמשיך וללבוש תצאיות קצרות בכיק, כי בכל מקרה הן לא תיעלמנה מרגוף מיד. בנעליים, רפחמקטת התצאיות שמגיעות עד למוסיק, כבר עלתה להעשיית האופנה ברורה נקי יצורים בכל העולם מתאוננים על המסרים של מיליניום.

האירוסיות קצרו את הכברים בחורף בצייתנות, אבל עכשיו הן יושבות על הגרד, קונות מעט ומחכות לראות מה יקרה למכסלת. בארצות הברית מדברים על מדר נגר התצאיות הקצרות, אף אחת עוד לא יצאה לרחוב להמנין, אבל יש רמזים לשכירת קונות. בחברות אפשר לקנות בגדים עם מכסלת קצרה כהנחות משמעותיות. רוצים להיסטר מהם מדר וכמעט בכל מדר.

עכשיו כולם מאשימים את כולם בכשלון המיני. המעצבים טוענים שכתבות האופנה דחפו את התצאיות הקצרות יותר מדי חזק, הכלימו אותן כאילו הן החדושה החזיר באפנה חוזרת שניה של מהפכת המכסלת משנות השישים. הקניינים שטעו בחסרכת החדושה של רגליים חשופות והגזמו בהומנת בגדים אלה, מאשימים את המעצבים. כאילו מישוה הכריח אותם להמנין את המכסלות המכסחות.

האיש שכולם בוקעים עליו יותר מכל הא לון פיירצ'ילד, עורך ה"זומנס וור רילי", יומון תעשיית האופנה האמריקנית, שנחשב כרב ההשפעה ביותר בעסקי אופנה בעולם, גם ירדוניה כמו "אלי", וגי ריכאוארד, שרחפו חוק את המיני בשנתיים האחרונות, מאשמים שעשו קידום מכירות משכנע יותר מדי למכסלת המקוצרת.

כנחל השנים שדחפה על משבר

מאת יהודית חנוך

מימין: ג'ון פאבליס
החשיט את החולצות
(מרגון אברון)
משמאל: קארן גבטון
ושקספיר - עד סוף הקיץ
(קספיר מודל)

המיני, ונמנה אל פיירצ'ילד כדי לשמוע את תגובתו על מה שקרה, לנגלה כי האיש שברך כלל ממחר להוב, שותק עכשיו. אלו מילשטיין, עורך ירחון אפנה מקצועי אדר, "ששון נטווק רשורס", אמר שהאנשים שעשים אפנה טעו אם חשבו שכל הנשים רוצות להראות כמו טינה טרנר.

מיני בעברית

צולו לא כל כך מרגשים את זה, אולי מפני שעושי האופנה חושאים את כל האופניות פתוחות ולא מיהרו לקצר את חבל, בתכרים חושב את המלקעס הישראליות המצויות. חסיק וחכם וחמורן מומין רגליים שוטפות וחשופות. אבל גם היצורים המקומיים כבר חוששים ממילת המכסלת. מה חם אומרים על המיני

נועת ברלב מ"יני", "חמיני לא ימות, רק יתחנן לאחת מהאופניות. אנשים שואלים למה בשנות השישים, כולן קצרו את התצאיות ועכשיו קרה מה שקרה. הם שוכחים שבשנים החן אנשים היו כמו עד, מה שאמרו להם לבשו, אף אחד לא חשיו להיראות אחרת. היום, נשים הרבה יותר אסרטיביות, לחיות סדר עם עצמן זה קטע חשוב בחיים. בחורים בגדים לא רק לטי אפנה, אלא גם לטי מה שאחביש ומרגשים בו טוב. עזרת קונות מיני, בחתלהבות. בנות עשרים מלוס, קונות בחזירות, רק בגי או שנים ובאורך בך. צריך לכוור שחוצאיות הקצרות הן רק פרט אחד באופנה, לצד מבגיים תצאיות ארוכות.

ויסים מורתי מ"דאש אינדיאני", אצלו הוא חי ומרגיש טוב, אולי מפני שייצרו מיני בשני אורכים. הנוער רוצה אותו קצר. חוהר מכוונות וכולת לקבל אותו קצת יותר ארוך. אפשר גם לתחנן על ידי קומל חתונה, לחאריך ולקצר, אך שרוצים. נחשקנו דווקא עם תצאיות ארוכות. כשראנו שזה לא חלל, נהנו מכל תצאיות ארוכות. שתי תצאיות מיני, נשים עובדות לא התחלבו ממנה כי מי רוצה לחשוף את המלקעס במשרד?

שוקי לוי מ"לוי", "בניות מיני, מה מתאוס קונים אותו בצורה הייסטרית. מה שבנו, נכון - לחורף חתום ירדנו מהתצאיות הקצרות ונבגרו לחרב מבגיים, באופנה צריך להיות לא רק מין גם חיים".

צביקה בו מ"טופר", "חמיני חי, אבל בערבון מוגבל. מוכרים, כי זה נראה טוב על צעירות גם אם הרגליים שלהן לא מי ידע מה, אבל מראש חשבו שיכולה להיות בעיה וייצרו מעט מאוד, מה שבטוח בטוח. מי שחושב שהמיני יעלם טועה. גם בעתיד, נראה תצאיות קצרות אבל יהיה רק קטע אחד של האופנה".

ואם מדברים על זמרות דקות ונוערות, כשפגשתי את גרייס ג'ונס לאחר תצוגה של אופנת קיץ '88, באקסובר שעבר, בטאריס, ושאלתי אותה מה דעתה על הכברים הקצרים והצמודים, אמרה כצחק, "הם קצת חנונים, אפילו אני לא מוכנה ללבוש אותם ברחוב". והזמרת ד'ארנו, שנבחרה כמה פעמים כאחת מעשר הנשים המשיבות להתלבש בעולם, אמרה גם היא אחרי תצוגות האחרונות ש"המעצבים פשוט השתגעו, הם שכחו שהכסף הגדול הוא בארנקים של נשים בשלושים פלוס ולא אצל הנערות".

מלך ארץ ישראל

תנו צ'אנס

לש נגד צעירים

בטוח שייסמרו. ככה זה תמיד כשרוצים לדעת יותר מדי.

המורעות לא אומרות מה תעשה האם אחרי שהיא תרע מה הבן שלה עושה. הן רק מפתות אותה בפיתוי שאין לעמוד בפניו תשובה לסקרנות.

לש נגד צעירים

בטוח שייסמרו. ככה זה תמיד כשרוצים לדעת יותר מדי.

המורעות לא אומרות מה תעשה האם אחרי שהיא תרע מה הבן שלה עושה. הן רק מפתות אותה בפיתוי שאין לעמוד בפניו תשובה לסקרנות.

לש נגד צעירים

בטוח שייסמרו. ככה זה תמיד כשרוצים לדעת יותר מדי.

המורעות לא אומרות מה תעשה האם אחרי שהיא תרע מה הבן שלה עושה. הן רק מפתות אותה בפיתוי שאין לעמוד בפניו תשובה לסקרנות.

לש נגד צעירים

בטוח שייסמרו. ככה זה תמיד כשרוצים לדעת יותר מדי.

המורעות לא אומרות מה תעשה האם אחרי שהיא תרע מה הבן שלה עושה. הן רק מפתות אותה בפיתוי שאין לעמוד בפניו תשובה לסקרנות.

שיפורים

משהו:

מכתב של אייך בראל מייסד
יום עשאל יום באסה.

ניקודוויזיון

בגלל סיבה מכורכת כלשהי לא יצא לי לראות את האירוויזיון. רק את שלב הניקוד הספקתי. התענוג שלי היה, אם כן, לא מופיע מתוך התרגשות, שוויצריה למטה, בריטניה למעלה והופ - זה מתחלף ברנע האחרון, אחרי שכבר נפלו פני השוויצרית ונותרו פני הבריטים הגדולים.

כמו שאמר המנחה האירי הג'יג'י כרת וכרין: את התסריט כתבה בעברנו אגאתה כריסטי.

מה שמחזיר אותי לדעיון וחיק שלי, לשרר רק ניקוד. בלי התחרות המיותרת לפני זה. המופע הרי לא חשוב, הוא משעמם ומתארך וגדול זמן יקר שניתן היה להקדישו לשינה.

ארגו נא תחרויות בינלאומיות חובקות עולם בכל נושא. באכילת ביצים, בריקור למרחקים ארוכים, בריקלום, כשירה או בחנייה אמנותית. מה שבא לבם, ואן, בשידור ישיר, עם לוח המספרים המשתכלל מאירוויזיון לאירוויזיון, הריא לנו רק את הניקוד.

משפט פתיחה

"תשמעי, את הרי מכירה אותי, אני אשה בסדר, נשואה, לא הייתי מאמינה שיקרה לי דבר כזה. אני לא יודעת, אולי זה בגלל כל הספרים האלה שנותנים להם קודמים של משפטי פתיחה. הוא בא אלי ואמר לי משהו שמשום לא יכולתי לעמוד בפניו. שכתתי הכל. ילדים מה ילדים, בעל, פשוט לא עמדתי בפניו. עכשיו אני לא יודעת לאן זה יוביל. אני פשוט לא שולטת יותר במצב."

"מה הוא אמר?"
"הוא הומין אותי לעצבניה."

מכתב מחייל

מאיר שלום,
כולם בומן האחרון כל-כך אוהבים חיילים שבוכים, ואתה אם תרצה, תפרסם את זה.

על ידיעות. בפנים אבנים, בקבוקי תבערה וטכניקם כבר התלכדו, אבל מי ששורף את דגל ישראל (שבשכילי מסמל הכל) דינו אחר הוא ואסור לנכות עליו.

שלא תבין אותי לא נכון. גם אני בוכה לפעמים. אבל לא כשאני אוהה, לצערי, באלה אלא כשאני קורא על שלוש הילדים מבאר-שבע שנשארו יתומים, ורק שלא יקום מישור יגיד על אביהם-אם הוא לא היה שם הוא לא היה מת.

ולמסתכל אני מציע באמת להיכנס ללשכת ראש המשלה ולהגיד לו: או שנותנים לי לעשות מרד או שתגא ותסלף - אישה הרבקה במסגרת וביצוע המשימה שהותחננו עליהם. נחילאי

אני / יואל

העדר המילולי

ליבו של תיכוניסט. יש בארץ רבים שכל-כך התעייפו מהמציאות שהם משוועים לתיאוריית-מתח לפתרון. ושתרון צריך לחיות הויני נבאה משהו שניתן לומר בלי גימגומים בערב שיש בסלון או בשיעור הבוקר מתיכון.

התפטרות ממיליון וחצי ערבים הוא תיאורית בלתי-ניתנת לשריטה. צלולת. ובשמלת יופי טוב, חדר לגן עדן מובטחת, בתאוריה אבל כשמתלחשים מתיאוריות. באי לכוך. שגם התיאוריה של אחר קאלי מארש, למשל נראתה נודר, ואגב, לאנשים בעלי-אוזן נפוש מחשבה מה הכל שמי שפעל לפי תיאורית התנינות חזו מחסר עד היום את הלום שלו בדרך.

הפתרון איננו בתאוריה. פרומט של תיכון ובעיקר לא ברמה של אוניברסיטה.

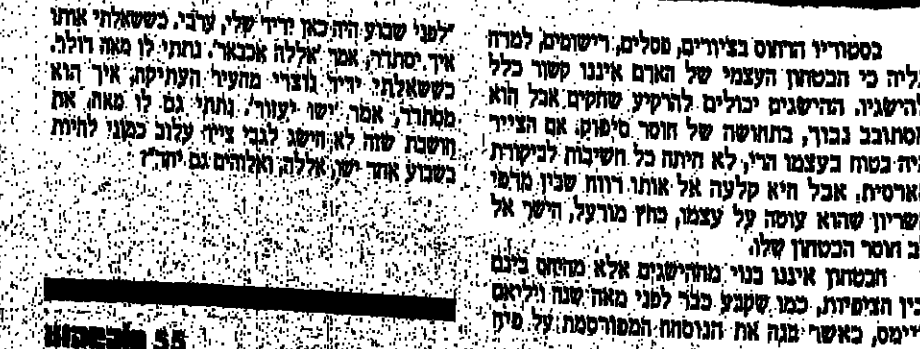

הוא היה רב נוסף. זה היה ערב אחד
שבו היה הרבה מורים. הרבה האלימה
הוא היה רב נוסף. גליה נחשה את הגל

הצמיחה, כמו שקבע כבר לפני מאה שנה ויליאם מקס, כאשר נגה את הנוסחה המפורסמת על פית

Wipeout 55

שטות
מעדיב

לכבוד "מעדיב", רח' קרליבך 2, ת.ד. 20050, תל-אביב,
בית מעריב, מיקוד 61200.

אבקש לשלוח אלי את שמיית מעריב.
רצ"ב שיק ע"ס 59 ש"ח, כולל מע"מ ורמי משלוח.

שם ומשפחה _____
כתובת _____
חתימה _____

חשב _____
מספר _____
עיר _____
מיקוד _____

_____

(המשך מעמוד 44)
 קטנים – עונות את חזית והחלה להתאבק בקשיי פרנסה,
 בדיחה, וגדיל לידים לבד. ברובם גם החלה לצוץ
 בריצינות. בבקשים היתה יוצאת ללמד אמונות,
 ואחריהם-הם סיעלה בלעדי וידים. בילת ציירה
 כלי המסכה הרבה משרים וקולרים כשנים
 כל המסכה שנהיגה כמי שאין דבר היכול לשבור
 האשה החזקה שנהיגה כמי שאין דבר היכול לשבור
 אותה. אנשים שהכירו אותה, כמו גם אלה שראו את
 התמודדותה עם מחו של אליה, אומרים – רך –
 ליהל.

חזק! "אורי שרנר" חתן מאמר... לחתקבל לאגודה
עברה על יד קהילת פסח. והיה זה וזו הצטרפה
לשרה לוריא, את משכרים שקיים ששקורי אורי
באותה תוכנית, חשתי כמ שאין אל מוצא. גיטו,
שראה מה עובר עלי, הציעה לי יום אחד להצטרף
אלה לנסיעה לארץ לבקר חברים. כך אורי שם
בנוכחי רצני הסכמת. בנוכחוננו כל אחד בצפת
בארץ לארשאות את אליהו. הוא יש כעית, מברר
כעית מהו, הסתכל על כולו וצווח צבוחות
ושחח ויהיה שם כן מישרי אליהו. ואלה יש אתה
מה לא ידן כך צבוחות. והשתי כחשק לחתקבל
לאגודת הצירים, ולא לחתקבלת, עתה, וזה הששך
לחשק. ואני מיישר שם לי אתה אורי, אבל אני
חשתי שהששך שם לי הגדות, לא שילי ואלה
עיתך שחח. מאורי יורי גישל אתה, מאורי שילי
עיתך שחח. כל בצפת ואורי שחח שחח שחח
לשחח שחח. מאורי אליהו היתה רגשתי. זה היה
שחח עירי ישר, שחח כהולד על העית והעית
שחחתי ללחח מרדכי. עלינו לשחח, צירי את
צירי ושחחתי המומה. וילי אליהו שחח
אריציראלי. ואני כל חשתי את חשח חשח
חשתי שחח שחח שחח צירי בארץ שיראלי. זה רגש
אורי מאורי.

"איבשהו, מכלי שאמילו נתתי לעצמי דין וחשבון וסיבות, ירעתי שזהו זה. שהוא התשובה לכל. אבל הייתי טרודה ועסוקה בבעיותי, ועדיין לא הייתי פנויה לתקן את הקשר בינינו.

අංක 56

ומצאת דרך. "היינו עושים הכל יחד, היתה בינינו איזו שלימות של שני אנשים שכל אחד מביא אליה מה שחסר לשני. היום, כשאליהו איננו, אני חשה כאילו אחצית שלי איבנתי".

ללא עשיתי את זה בשבילו. עשיתי את זה למעני.
דדעתי שאני חייבת שהוא יהיה לידי. הייתי וקושה לו.
ידייתי מוכרחה לעשות הכל כדי שיבירא."

הוא שבין יודעת שאסור להיכנס, אסור לחזור
לדך תבין מאין היא אוספת כל פעם מחדש כוחות
להתחיל מהתחלה. "אני מגוע בנסוויץ". בבית למדתי
שתמיד צריך להמשיך הלאה. בעקשנות, בלי ויתורים".

the 1990s, the number of people in the world who are illiterate has increased from 1.2 billion to 1.5 billion. The number of illiterate people in the world is projected to reach 1.7 billion by the year 2015. The number of illiterate people in the world is projected to reach 1.7 billion by the year 2015.

דומסטר אבנר שאקי. לא־דיוקא מפולדיות אישית (צילום: שמואל חמני)

על מי נמנת הבחירות, היה מועד האירוע מאוחר מכדי להיות מקסימלי עבור – המהפך במספרל התרחש שלא בעיתו. כיצד יצא שנינו היה וכו', מרופ' שאקי יושב, למעשה, על חקו של אריה' קיצוני, בלתי מתפשר, מודרך על ידי אולגוניה באגוניה ימי מעוררות, שמיו ויצא אל תעם במסר וחי' לאומי' קיצוני. ידחה מסימט, הוא מסמס לעם מהו צורך שולך והתפתח בפנים נוריות.

אילו היה המתרגם במעלה נעשה לפני ארבע שנים והממלך
הוא יצאנו לו ספר ויש מועד, נכנסים לרדיו הצהיר -
היה זהו למען המעלה בחרים בלדאם ארבע, כפי שאמר
דוקסס הוא אחרת את המעלה והתחלת גרולה מיה.
אין צורך, אם כי, לשאול, קיימים ארבעים ארבעים מלות
המבחינה בחרה המלך, קיימים המעלה והתחלת
הוא וזהו של, ורבים אלמנט אשליתי מכות, כסופו של
התחלה והתחלת, מלות בארבעה, כים קטולותם בשאר והם
נו לו עתה קרן אלה המלך, עזרת ממסורתו שלמה,
היה והתחלת זהו של ארבע מלות.

רוח אלי
סופסופות 57

רספקטיבה ועל פרופורציות באותות.

[illegible]

ח'פ' שאקי יושב
ה' תקן של נביא:
קיצוני, כלתי
מתפטר, מורדך
די אידאולוגיה
אמנותית כלתי
ועדעת. צפויים
וקשיים אישיים
ומאבקים מביית
ומחוץ.

1. *Chlorophyll a* (Chl a) is the primary photosynthetic pigment in most plants and algae. It is a green pigment that absorbs light energy in the blue and red regions of the visible spectrum. Chl a is essential for the light-dependent reactions of photosynthesis, where it converts light energy into chemical energy in the form of ATP and NADPH.

מלך סן אל סול

רוני בחיפוש

(המשך מעמוד 12)

רגיעה במוחה ביתם שלה לכל ההתרחשויות הזאת, שיכלה להיות היסטוריה אצל מישהו אחרת. לבן-אמרי יש רוגע של מחשבות. היא מוכנה לחדר אחד במסדרון הקומה השנייה. אחרי-כך מציגים אותה ומעבירים אותה לחדר אחר. במשך שעות חמתנה ארוכות רואים המשמחה של החברים מול העיניים שלט מחפז הורבז עליה. הלימונקה, רשם.

מיר פנים פוחת מישור את הדלת. אתי שור נהנת בדין שקט נילון עם שם, שורא מוציאה מהפך הדיוק. אחרי-כך היא מופיעה הבילת במקווימים מוצפים שוקולד. הים להב אופפת עיתונים כן חכמים האחרונים הוקעת ליד השומר. מאחור יותר, כשהחוקר מוחל את הדלת, רוני נראית טועמת שם בנות, העפים מטמטמ על העיתון שורא קראת.

חבת שלח מגיעה בשיפוח קטנה מריצת אמא הגיעה היא שואלת נילתבת. מיר אחרי-כך היא מקישה בעון על דלת הרשם. השומר מוחל את הדלת. אני רוצה לראות את אמא שלי, לא הייתי פה כשהיא באה, היא אמרה, מציגה את האיש בחול עיניה היא תופס את ידי שלי, מושך אותה מנימה במחירות ופוגר את הדלת. אחרי שתי דקות היא נרית בחזרה למסדרון, פניה נדדה מסובבת.

השומר מציג אותה היא נשאלת. יק, עובדי על הברבים של אמא רגאלתי אתה למה לא מגישים בגיין גם בשבילת, כמו שרגישו לכפר, כיר שהיגש עם עורדי-דין. מה אמא אמרה לך? "שורא חוקת, חוקת, חוקת".

אתי "הילדים האלה אינם כמו ילדים אחרים היום. הם מסתפקים בזה שיש להם תמיד שמחים. גם רוני תמיד מאושרת. הם לא רגילים לאכול בשר כל יום, או עוגות לכל היתר מנווירי עם חצילים או סוכינה. כשהם באים לביסוק, מה שאני נהנת להם זה בסדר. לא כמו הילדים האמריקנים, שמעקמים רובה את האק, בבית שלהם אין וידאו, דברים כאלה. אפילו הטלוויזיה שור-לכך.

שבע לפני הטיסה העתידית של רוני לאיסלית, או יותר נכון, לפני המעצר שלה, ביקר אתי ואמנון בדירה החדשה של רוני והילדים, יום מאושר. סקריטקי יש לרוני רידה משלה. שלושה חדרים משופים בשיכון בסדרטון בירושלים, אבל משה שמבשר את נוסחון נורמאליות לחיים. אתי זוכרת את צוות האוויר, יום יפה לטיולים, העצבים הירדקים של רוני, האכזזה של הילדים במקום החדש. כשנסעו בחזרה לכפר מרדכי היתה לאתי ורגשת, אולי לראשונה מאז נגדה בתה, שמעכשו יהיה טוב יותר.

היא נסעה לחפשה בת שלושה ימים באכסנייה חסודית בטבריה. כשבת אחי הצעירים מילפנת לאמנון לשאול מה שלום רוני. הוא אמר שככל הירוע לו היא במסוט לאיסלית. אתי יצאה לטייל בטבריה כשהיא חושבת על החופשה הנעימה שמהכה לבתה אחי שבים של עבודה מאומצת. "זה היה צריך להיות כנס אמני-פאששטי. היא עמדה להתארח בביתו של חבר מנט איטלקי, לא רגלתי. אחי המעצר של יעקב, רוני אמרה לי שזה לא חשבת שיעצור גם אחי לפני הנסיעה. אולי רק אחרי-כך".

אסף אריק אמר שהיה נכראה חשש שרוני תעודר רשם גדול מיר במסיבות העיתונאים באיסלית. נשא של מעצרים לא מסבירים. הוא עניין רגיש אצל ואחלקים. צוות החקירה בהר לעצור את רוני באגדת אחי-שעבדה ביקורת ורכובים. היא עמדה לעלות למטוס עם עוד נצי נערה, חברי המשלוח, כשהשורים גיגשו אליהם. הנערים שחזרו אחי

60 חלופות

אתי ואמנון שור, אמא ואחיה של רוני: "אחוז אפילו לא יודעים במה מאשימים אותה".

אתי שור, האם.
יכשרוני היחה
באה לכפר,
לעמים דחוקות, כי
אין לה זמן, לא
הייתי שואלת
אוחה לעשייה".

חיפוש משפיל ועל על המסמך הם לא נמשו שם את רוני. היא נלקחה למעצר. יעקב בדאפדת אמר אחרי-כך מליציה לנגר, עורכת הדין של הקבוצה, שרוני ומיכל נעצרו כיר שהלחץ הפסיכולוגי עליו יוגבר. "הם רוצים שאודה בחזרה באירעון לא חוקי", אמר.

אמנון שור שמע את הדיועה על המעצר בהרשות של תשע בערב, מוצאי שבת. הוא היה בדרכו לחוג לריקודים בתל-אביב. הוא סובב את המכונית, חור במחירות הניתה, וסילפן לאתי, לטבריה. אתי כך סילפן לילדים של רוני: "אני רוצה לשמוע על המעצר של אחותי כמם, לא מהדירי", אמר לכבוד הילדים. קבוצת "הניצוח" מילאה בהרבה מקרים תפקיד של משפחה. המשפחה האמיתית, במקרה הזה, נותרה לפעמים כצמח הדדה מן הצהר.

"אני מרגיש שאני נישאר בוצץ, זה מציק לי", אמר אמנון, "אני רוצה לדעת מה קורה לאחותי. אני חש אליה חום קרבה יותר גדולה מאי-פעם. אני מרגיש כלפיה מעין חיבה של פארמה. את יודעת, כאילו כלגול קודם היינו נשמת קרובות מאד, ועכשיו, אחרי שנים של רחוק וניתוק, מצאנו שוב זה את זה. אני מרגיש מגע עכשיו. אני חושב שאני ישן פחות טוב כלילה מכל אנשי 'הניצוח'".

"אני מוזהא איתה. אולי לא הייתי חולך ממש בדרכה, אבל אני רואה כמה שחרעות שלה צורקות. דברים שאמרה לי לפני שמונה שנים ונראו לי מושכים לחלוטין, מתממשים היום, נדאים הנזניים. היא אמרה לי שאם לא חסם מדינה פלשתינאים, אם לא יקשיבו למלשחכאים, הורה התקוממות, והנה יש התקוממות. פעם זה גישע קיצוני לדבר עם אשף. היום כבר יש הרבה אנשים שחושבים על האפשרות הזאת".

אמנון, אחיה של רוני, אמר בעם לצב, האב: "יש לך שלושה ילדים. אחת הואניטית, אחת קומוניסטית, ואחד ריאליסטי".

לפני כמה שנים נתנה לו רוני ספר דק, "הציגות מפי מנהיגיה", מאת פרנץ ישראל שחק. בתקופה כהנה "לאמנון, בנסות שהספר יפתח בפניו אופקים חדשים ומציאותיים, מרוגזי. תמיד היא לאקטית בכתיבה שלה. לא עורמת גילויי נטיממטים. גם בתאורי תחושה שהיא מוגשת במנות הפליטים, לא מגישה. בדרך לשיכנוע, היא מאמינה במשפחה המסר. מיהה למראיין לדבר.

אמנון טרד לקרוא את הספר של פרנץ שחק. הוא מצא שם תמונת ציגונה, ממוססת מפי מנהיגיה, שכונתה מחיפת האוכלוסיה הערבית מעל בני הארמה הזאת.

"נניח שאני לא מבר ערכים", אמר הוא של רוני בראפדת, "מהכנה במרכז הפירגוני של 'אורט', בהר רגיל, נר עם אמא בכפר, מעבר בדים של 28 דגם סרטי יבביע לריצ, או משה כזה. אני לא מגשתי

תלמה אדמון

הסדרה הפתוחה

ה"בייבי" הספרותי החדש של אריה ניר ומנחם מנדל

הסדרה הפתוחה

היילום של מים. ס. האד / 1. דרוש / א. חביב / 2. על סארה / 3. נפנע / 4. עדיה / 5. מן שאול / פרימו לוי / 6. כמה זה גרמני / חקטי אייכס / 7. לצאת אל החיים / אניטס מנקר / 8. עיניים בחלונות שיער שחר / מאריטס ירחם

מפעל משותף של ספרית מעריב/ספרי סימן קריאה/הוצאת הקיבוץ המאוחד

עריכת נח חזיה בר
מעצבת חוה מעקן עירם
כ"ז באייר תשמ"ח 13 במאי 1988 גליון 364

[illegible]

וְנִסְיָא עַל הַיָּם, תָּרִים הַנָּעִים וְנִדְרָשׁ,
נִינְיָקִים לָנוּ הַכְּרָחִים אַנְדֹּת רָמֹת.
אַנְדֹּת מַסְבִּירֹת כָּל מִיָּה תּוֹסֵעֹת
עוֹלָם הַזֶּמֶן וְנִסְיָא.

קטן השעיר - פרוח נודסגל, מאקט ולא
מקט וילא ריט. עלום ובי מלדרי.

קמו, למשל, פרוח הלטים. בלמבי
רחים בלדלנו שני מונים של לטם:
לטם המדונה, בי גליו דומים לללי
מרגה - וסלטים משעיר, בי פרוי שיעיר

לחגוג את "יום
-ואיך אתם מתכננים

62 תשס"ב

**קוראים
ספרים שהגיעו
למערכת**

המספר מספר על חנה בנות, והמחברות בלילה
המחברות חשבות. המחברות לילדי חן.
עלה של חן.
לילה לילדים בשיבת לאה חובב. הביאה
מירח מאיר.
המחברות שני על המספרות לאה חובב
המחברות השירים שקובצו בספר זה ועוד
לילדים לילדים - לילי לילדים ולחלילי
המחברות המספרות על חן. השירים.
המחברות בשבת מחברות לילדים ובחבית
של

יְהוָה יִשְׁמַר אֶת צְדָקָתְךָ יְהוָה
יִשְׁמַר אֶת צְדָקָתְךָ יְהוָה

ע. הלל

מה קולר

של עופות דורסן
לן ובגליל.
ור נמשך שביע
מבחינת השפ
גשורות צוותים
רשות שמורח

***
 אינדוקטיות, אשר קבורים כי היא
 האשה הנבוכה שעולם, אשפוז
 בבית-חולים באי נח קדי למנוח את
 קשרו מילה.
 בבית החולים נקדחה האשה, מליח
 אשה, ומצא שפכת הוא 2.33 סטר.
 בסטר מציאים של יגוס רשומה סודי
 אלו, 32, מציאנה מולס ששקדחה

_____

קטירונטים ובגני נער
הצילו מאות צמחי
נר מננים בגאות אפקה

ת.צמחי בר מנגים, וכיניהם
יש שרור, אירוס קארקמן וסוגים
של שום חקברו מנאות אפקה
מקני של אוניברסיטת תל-אבי
ע חללה, שערבו סטודנטים

לכתוב שבים כתב וצ

הנחת את המסמך

אז אתה רואה
כבר את הנהגתו
בכל העניין

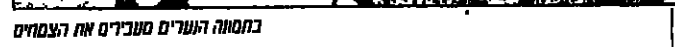
.....

הנחת את המסמך

אז אתה רואה
כבר את הנהגתו
בכל העניין

.....

_____

צמחי בר מגנים
בנאות אפקה
סטודנטים ובני נוער
הצילו מאות צמחי
בר מנים בנאות אפקה

עידן לבאי, בן 9, סוקולוב 2/14, רחובות.
רוצה להתכתב עם בנים/ות מגיל 8
ומעלה. תחביבים: ספורט, טיולים,
מעברונים ובגיות מטוסים.
ואורי לוטה, בן 9, שבטי ישראל 37, קריית
ביאליק. רוצה להתכתב עם בנים/ות בגי 9.
תחביבים: שירה, מוסיקה וכיף.

לעשות עשעים

2. כר, מקום עש
3. מתנה
4. מקל כביסה
5. שוה שעברה
6. שעון
7. תורה

הנדרות למלים אשר אם
להו' ואש, כלומר - אות
התקבלו שם של בע"ת.

סְדֻדוֹת. אֲנִי מְבִיאִים אֹתָם
לְמַלְכֵי הַקְּדוּדוֹת וְאֵת
הַקְּלוֹ אוֹתָן – תְּהִי וְגוֹ' אֵת
רִיבִים.
+ חֲקִי. 2. אִמַּת מִהַמִּשְׁפָּחָה
בִּי. 3. מִשְׁחָ – בֵּית הַצִּפּוֹר.
פָּה שְׁלִי + קִדְמַת לִשְׁ
1. הַצֵּל שְׁלוֹ + מִלְכְּדָה. 6.
יֵל אֶת הָרֹאשׁ כְּשֶׁנָּה + מִצָּן
יֵשׁ יוֹדֵל עַת בְּלוֹדֶיךָ

למנויכם שמות של דגים שישמם מרק
למים ונקדרות. אנו מכיאים את
נקדרות למים הנקדרות ואהם
סר שתגלו אסון - תכרו וגלו את
נולת הקנים.
בזעס וקני. 2. אחת מהמשפחה -

ת בא"ב. 3. משקו - בית הצפור. 4.
ן והפך שלי + קדמת לשם
ידי. 5. הצל שלו + מלכדת. 6.
יום עליו את הראש כשנה + נמצא.
הפותרים יונגל עט בלונדף

ת"ר 20044 ת"מ

Trial	Control (n=10)	MCI (n=10)	AD (n=10)
1	95	85	75
2	95	85	75
3	95	80	70
4	95	80	65
5	95	75	65

ה. חות בת 9/8, קבץ מעין צבי, ד.ג.
הכרמל 30805. תחביבים: דדה אריר.
י. ש, בת 13, דדך לוד 156, ח"א
677. משויינת להחבנת ע/בי/ח 13.
יב: יב: דדה אריר, למל ושמת,
מציטקה וכו'ולוניה.
נדלמיה, בת 10 הווחיקים 13, פ"ח
49. משויינת להחבנת ע/לדים בגיל
11. על קדושא שבשלם.
קדח, בת 11, קדומים, ד.ג. השומרון.
יניית להחבנת ע/נחת בגיל 11-12.
יב: יב: טלוויזיה, סטורט, ציור.

מי שחצה להצטרף ולשלוח את
כתבו אלינו שישלח לנו הכתובת:
תיב לילדים* קרליבן 2 ח"א למדור:
לכתוב.

